

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2007

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2007

N:o 108—109

SISÄLLYS

N:o		Sivu
108	Laki päästökauppalain muuttamisesta	297
109	Laki Kioton mekanismien käytöstä	317

N:o 108

L a k i

päästökauppalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä heinäkuuta 2004 annetun päästökauppalain (683/2004) 2 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, 3 §, 4 §:n 2 momentti, 5 §:n 7 ja 8 kohta, 7 §:n 2 momentti, 3 luvun otsikko, 15 §, 17 §:n 2 momentti sekä 32—35, 38, 40, 41, 49, 53 ja 57 §, 61 §:n 1 ja 2 momentti sekä 67 ja 71 §, sekä

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, 5 §:ään uusi 9—15 kohta, 18 §:n edelle uusi luvun otsikko, lakiin uusi 3 b ja 6 a luku sekä uusi 54 a, 55 a ja 64 a § seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan seuraavien toimintojen hiilidioksidipäästöihin:

1) energia-ala:

a) polttolaitokset, joiden nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 megawattia, ei kuitenkaan polttolaitokset, joissa ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaisessa ympäristö-

luvassa annettujen määräysten mukaisesti noudatetaan jätteiden polttolaitosta koskevia vaatimuksia;

b) öljynjalostamot;
c) koksamot;

4) metsäteollisuus:

a) massatehtaat;
b) paperi- ja kartonkitehtaat, joiden kapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä:

HE 161/2006
TaVM 28/2006
EV 265/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi: 2003/87/EY; N:o L 275, 25.10.2003, s. 32
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi: 2004/101/EY; N:o L 338, 13.11.2004, s. 18

5) muut toiminnot:

- a) petrokemian laitoksen eteeni- tai propeenyksikön ja siihen kiinteästi sidoksissa olevan butadieenyksikön polttoprosessit, kun polttoprosessien yhteenlaskettu nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 megawattia;
- b) kivivillan ja nokimustan valmistuksen polttoprosessit, joiden nimellinen lämpöteho on enemmän kuin 20 megawattia.

3 §

Kapasiteetin yhteen laskeminen

Jos sama toiminnanharjoittaja harjoittaa useampaa 2 §:n 1 momentin saman alakohdan piiriin kuuluvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla sijaintipaikalla, toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen. Toimintojen kuuluminen tämän lain soveltamisalaan ratkaistaan yhteenlaskettujen kapasiteettien perusteella. Soveltamisalaa ratkaistaessa 2 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdan sekä 5 kohdan a ja b alakohdan toiminnot lasketaan yhteen.

Yhteenlasketut sellaisten toimintojen kapasiteetit, joilla lain voimaan tullessa on sama toiminnanharjoittaja, kuuluvat päästökauppa-kaudella 2005—2007 lain soveltamisalaan päästökauppa-kauden loppuun saakka, vaikka jonkin tai joidenkin toimintojen toiminnanharjoittaja vaihtuu. Seuraavilla päästökauppa-kausilla yhteenlasketut sellaisten toimintojen kapasiteetit, jotka sisältyvät asianomaisen päästökauppa-kauden 37 §:ssä tarkoitettuun päästöoikeuksien myöntämispäätökseen tai 41 §:ssä tarkoitettuun päätökseen päästöoikeuksien myöntämisestä uudelle osallistujalle, kuuluvat lain soveltamisalaan asianomaisen kauden loppuun, vaikka jonkin tai joidenkin toimintojen toiminnanharjoittaja vaihtuu. Toiminnanharjoittajien velvollisuuksista säädetään 6 §:ssä.

4 §

Lain soveltaminen kaukolämpöverkkoon liitettyihin laitoksiin

Edellä 1 momentissa tarkoitettut laitokset

sisällytetään 34 §:ssä tarkoitettuun kansalliseen jakosuunnitelmaesitykseen. Komission hyväksymistä haetaan 36 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen yhteydessä ja tarvittaessa 37 ja 41 §:ssä tarkoitettujen päätösten tekemisen jälkeen. Jos komissio on aikaisemmalla päästökauppa-kaudella hyväksynyt laitoksen sisällyttämisen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, ei komission hyväksymistä enää haeta, jollei komissio sitä erikseen edellytä.

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä* tai *hiilidioksidiekvivalenttitonnilla* yhtä tonnia hiilidioksidia tai muun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen;

8) *ilmastosopimuksella* ilmastomuutosta koskevaa Yhdistyneiden Kansakuntien puite-sopimusta (SopS 61/1994);

9) *liitteen I sopimuspuolella* ilmastosiopimuksen liitteessä I mainittua sopimuspuolta, jolla on ilmastosiopimuksen Kioton pöytäkirjassa (SopS 13/2005) määrällinen päästörajoitus tai päästöjen vähentämisvelvoite ja joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan;

10) *hanketoiminnalla* toimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I sopimuspuoli on hyväksynyt ilmastosiopimuksen Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

11) *päästövähennyksiköllä* yksikköä, joka on peräisin toisessa ilmastosiopimuksen liitteessä I mainitussa valtiossa toteutetun hanketoiminnan tuloksena saadusta päästövähennyksestä ja joka on myönnetty ilmastosiopimuksen Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

12) *sertifoidulla päästövähennyksellä* yksikköä, joka on peräisin ilmastosiopimuksen liitteeseen I kuulumattomassa valtiossa toteutetun hanketoiminnan tuloksena saadusta päästövähennyksestä ja joka on myönnetty ilmastosiopimuksen Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

13) *hankeyksiköllä* päästövähennysyksikköä ja sertifioitua päästövähennystä;

14) *komission rekisteriasetuksella* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 280/2004/EY mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä annettua komission asetusta (EY) N:o 2216/2004; sekä

15) *päästökauppaviranomaisella* Energiamarkkinavirastoa.

7 §

Luvan tarve

Päästökauppa-kausilla 2005—2007 ja 2008—2012 lupa on oltava ainoastaan hiilidioksidipäästöihin.

3 luku

Kansallinen jakosuunnitelmaesitys ja päästöoikeuksien jakomenetelmä

15 §

Jakomenetelmä

Päästökauppa-kausilla 2005—2007 ja 2008—2012 päästöoikeudet jaetaan toiminnanharjoittajille maksutta.

17 §

Laitosten ryhmittely alaryhmiin

Laitoksen päästöoikeudet lasketaan laitoksen tai sen tuotannon osien osalta erikseen, ja laitoksen kokonaispäästöoikeudet saadaan erikseen laskettujen päästöoikeuksien summana. Jos laitos tai sen tuotanto jakaantuvat useampaan 18 tai 31 a §:ssä tarkoitettuun alaryhmään, päästöoikeudet lasketaan erikseen kullekin laitoksen tai sen tuotannon osalle sen alaryhmän jakoperusteiden mukaan, johon nämä kuuluvat.

3 a luku

Päästöoikeuksien jakoperusteet päästökauppa-kaudelle 2005—2007

3 b luku

Päästöoikeuksien jakoperusteet päästökauppa-kaudelle 2008—2012

31 a §

Kansallisen jakosuunnitelmaesityksen alaryhmät

Päästökauppa-kauden 2008—2012 kansallista jakosuunnitelmaesitystä ja päästöoikeuksien myöntämistä varten laitoksen ja sen tuotannon osat ryhmitellään seuraaviin alaryhmiin:

A) teollisuusprosessit, joissa päästöt aiheutuvat tuotannon raaka-aineista, prosessipolttoaineista tai prosessiin kiinteästi sidoksissa olevista polttoaineista, sekä teräksen valmistuksen muut polttoprosessit;

B) polttoaineita käyttävät laitokset, jotka tuottavat pääasiassa lämpöä tai höyryä teollisuuden tuotantoprosesseihin ja polttoaineita käyttävät laitokset, jotka tuottavat pääasiassa lämpöä tai höyryä teollisuuden tuotantoprosesseihin ja lämpöä tai höyryä sähkön tuotantoon samalla tuotantopaikalla (*teollisuuden yhteistuotantolaitokset*);

C) polttoaineita käyttävät laitokset, jotka tuottavat lämpöä tai höyryä toimitettavaksi pääasiassa tuotantopaikan ulkopuolelle lämmönjakeluverkkoon ja edelleen loppukulutukseen (*kaukolämpö*), sekä polttoaineita käyttävät laitokset, jotka tuottavat lämpöä tai höyryä tuotantopaikalla tapahtuvaan sähkön tuotantoon ja lämpöä toimitettavaksi pääasiassa tuotantopaikan ulkopuolelle lämmönjakeluverkkoon ja edelleen loppukulutukseen (*yhteistuotantolaitokset*);

D) polttolaitokset, jotka toimittavat höyryä samalla tuotantopaikalla olevaan pääasiassa sähkön tuotantoa varten rakennettuun höyryturpiiniin (*lauhdutusvoimalaitokset*), sekä lauhdutusvoimaksi luettava osuus yhteistuotantolaitoksista;

E) sähköä tuottavat huippu- ja varavoimalaitokset, muut satunnaisesti vähän sähköä

tuottavat laitokset sekä maakaasuverkoston kompressoriasemat; konventionaaliset lauhdutusvoimalaitokset, jotka on alun perin rakennettu muuhun tarkoitukseen kuin varavoimalaitoksiksi ja jotka on myöhemmin siirretty tai jätetty varavoimalaitostyyppisiksi laitoksiksi, kuuluvat kuitenkin alaryhmään D.

31 b §

Kansallisen jakosuunnitelman määritelmät

Päästökaupunkauden 2008—2012 kansallisessa jakosuunnitelmaesityksessä tarkoitetaan:

1) *ominaispäästökertoimella* laitoksen, kattilan tai vastaavan polttolaitosyksikön vuodessa käyttämistä fossiilisista polttoaineista ja turpeesta tai raaka-aineista peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen ja näiden polttoaineiden lämpöarvojen välistä suhdelukua; massa- ja paperiteollisuuden laitoksen tai kattiloiden ominaispäästökerroin on näiden vuodessa käyttämistä fossiilisista polttoaineista ja turpeesta peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen ja näiden polttoaineiden lämpöarvojen summan välinen suhdeluku; alaryhmässä A ominaispäästökerroin on laitoksen vuodessa käyttämistä raaka-aineista ja polttoaineista peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen ja näiden vuodessa tuottamien tuotteiden kokonaismäärän välinen suhdeluku; jos osaprosessien tuotteiden määriä ei pystytä erottelamaan, käytetään laitoksen tuottamien tuotteiden kokonaismäärää;

2) *lämmitystarveluvulla* vuosittaista ulko- ja sisälämpötilan välistä erotusta, joka saadaan laskemalla yhteen jokaiselta vuoden vuorokaudelta oletetun sisälämpötilan (+17 °C) ja ulkoilman vuorokausilämpötilan erotus, jos vuorokauden keskilämpötila on alle 12 °C syksyllä ja alle 10 °C keväällä; laitoskohtaisena lämmitystarvelukuna käytetään Ilmatieteen laitoksen sille suuralueelle määrittämää vuosien 1971—2000 keskimääräistä lämmitystarvelukua, jolla kyseinen laitos sijaitsee;

3) *laitoksen tuotantokapasiteetilla* sitä teollisen tuotannon tuotantomäärää, jonka laitos pystyisi tuottamaan vuodessa toimiessaan 365 päivää 24 tuntia päivässä 100 prosentin teholla; jos tarkastelujaksolla tai sen jälkeen

tuotantokapasiteetti on kasvanut tai laskenut, lasketaan keskimääräinen vuosikapasiteetti summaamalla kuukausikapasiteetit; jos toiminnanharjoittaja pystyy osoittamaan, että sen kapasiteetti voidaan määritellä ja laskea alalla yleisesti käytössä olevien sääntöjen perusteella paremmin kuin edellä olevaa määritelmää käyttämällä, käytetään tätä kapasiteettimääritelmää päästöoikeuksien laskennassa;

4) *kapasiteetin käyttöastekertoimella* sen teollisen tuotteen vuosituotannon ja vuotta kohti määritellyn tuotantokapasiteetin välistä suhdelukua, johon teollisuusprosessi on ensisijaisesti sidoksissa;

5) *tilaustehokertoimella* lukua, joka saadaan jakamalla kaukolämpöverkkoon liitettyjen laitosten vuoden 2005 loppuun mennessä tehtyjen kaukolämpöasiakkaiden lämpösopimusten tilaustehojen summa vuoden 1997 loppuun mennessä tehtyjen lämpösopimusten tilaustehojen summalla; jos tilaustehon laskentaperusteissa on 31 päivän joulukuuta 1997 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana tehty järjestelmällinen muutos, tilaustehokerrointa vastaava kerroin lasketaan vuoden 2005 31 g §:n 3 momentin mukaisesti lämpötilakorjatun kaukolämmöntuotannon suhteena vuoden 1998 lämpötilakorjattuun kaukolämmöntuotantoon;

6) *polttolaitosyksiköllä* kattilaa, kaasuturpiinia ja polttomoottoria;

7) *laskennallisilla päästöoikeuksilla* kullekin laitokselle laskettavaa päästöoikeusmäärää, johon ei ole sovellettu 31 c §:ssä tarkoitettuja alaryhmien tehostamis- tai leikkauskertoimia eikä 31 s §:ssä tarkoitettua sovituskerointa.

Polttoaineiden polton hiilidioksidipäästöjä laskettaessa polttoaineiden päästökertoimina käytetään ensisijaisesti Tilastokeskuksen 27 päivänä toukokuuta 2006 julkaisemassa kansallisessa kasvihuonekaasupäästöjen inventaariraportissa (Greenhouse gas emissions in Finland 1990—2004, National Inventory Report to the UNFCCC, 27 May 2006) käytettyjä polttoaineiden ominaispäästö- ja hapettumiskertoimia ja toissijaisesti hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) määrittelemiä kertoimia. Jos toiminnanharjoittaja pystyy kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista annettujen komission ohjeiden

(2004/156/EY) perusteella osoittamaan perustelluksi Tilastokeskuksen inventaariraportissa tai IPCC:n suuntaviivoissa määritellyistä kertoimista poikkeavien kertoimien käytön, voidaan näitä kertoimia käyttää kyseisen toiminnanharjoittajan laitoksen päästöoikeuksia laskettaessa.

31 c §

Alaryhmien tehostamis- ja leikkauskertoimet

Päästöoikeuksia myönnettäessä alaryhmien A, B ja E laskennalliset päästöoikeudet kerrotaan seuraavilla tehostamiskertoimilla:

- 1) alaryhmän A tehostamiskerroin 0,95;
- 2) alaryhmien B ja E tehostamiskerroin 0,90.

Päästöoikeuksia myönnettäessä alaryhmien C ja D laskennalliset päästöoikeudet kerrotaan seuraavilla leikkauskertoimilla:

- 1) alaryhmän C leikkauskerroin 0,80;
- 2) alaryhmän D leikkauskerroin 0,33.

31 d §

Alaryhmän A jakoperusteet

Alaryhmään A kuuluville laitoksille päästökauppakaudelle 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla teollisuusprosessin keskimääräisellä käyttöastekertoimella teollisuusprosessin keskimääräinen ominaispäästökerroin ja kertomalla tällä tulolla laitoksen keskimääräinen tuotantokapasiteetti vuonna 2007 ja kertomalla tämä tulo alaryhmän A tehostamiskertoimella 0,95. Öljynjalostuksen päästöoikeudet lasketaan 31 e §:n säännösten mukaisesti.

Kapasiteetin keskimääräinen käyttöaste kerroin lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurin ja pienin kerroin jätetään huomiotta ja jäljelle jäävistä kolmesta kertoimesta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Keskimääräinen ominaispäästökerroin lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurinta ja pienintä kerrointa ei oteta huomioon ja jäljelle jäävistä kolmesta kertoimesta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Vuoden 2007 keskimääräinen tuotantokapasiteetti perustuu toiminnanharjoittajan arvioon. Tuotantokapasiteetin muutoksen vuodelle 2007 tulee perustua jo toteutettuihin hankkeisiin tai toiminnanharjoittajan tekemiin hankkeen toteuttamisen kannalta sitoviin päätöksiin.

31 e §

Öljynjalostamoiden jakoperusteet

Öljynjalostukselle päästökauppakaudelle 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla keskimääräinen polttoainekulutus keskimääräisellä ominaispäästökertoimella. Tähän päästöoikeusmäärään lisätään toiminnanharjoittajan arvioima vedyntuotannon määrä vuonna 2007 tonneina kerrottuna luvulla 5,6. Näin saatuun lukuun lisätään se jalostamon polttoainekulutuksen kasvusta aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen määrä vuonna 2007, joka on seurausta jalostamomuutoksen aiheuttamista lopputuoterakenteen merkittävistä muutoksista, ja kertomalla tämä tulo alaryhmään A tehostamiskertoimella 0,95.

Laitoksen keskimääräinen polttoainekulutus lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että vuosikulutuksesta vähennetään vastaavana aikana tuotetun vedyn valmistukseen käytetty polttoaine ja näin saaduista luvuista suurin ja pienin havainto jätetään huomiotta ja jäljelle jäävistä kolmesta havainnosta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Keskimääräinen ominaispäästökerroin lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurinta ja pienintä kerrointa ei oteta huomioon ja jäljelle jäävistä kolmesta kertoimesta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Vedyntuotannon ja jalostamomuutokseen liittyvästä polttoainekulutuksen kasvusta aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen määrät vuonna 2007 perustuvat toiminnanharjoittajan arvioon. Laitoksen toiminnan muutoksen vuonna 2007 tulee perustua jo toteutettuihin hankkeisiin tai toiminnanharjoittajan tekemiin hankkeen toteuttamisen kannalta sitoviin päätöksiin.

31 f §

Alaryhmän B jakoperusteet

Alaryhmään B kuuluville laitoksille päästökaupunkaudelle 2008—2012 myönnettävät teollisuuden energiantuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla teollisuuden energiantuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön keskimääräinen polttoainekulutus keskimääräisellä ominaispäästökerroimella. Massa- ja paperiteollisuuden, metallien valmistuksen sekä kemianteollisuuden alaryhmään B kuuluvien laitosten päästöoikeudet lasketaan kertomalla edellä saatu tulo laitoksen energian tuotantoon kiinteästi liittyvän teollisuusprosessin 1 päivän tammiukuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2000 tiedossa olevien kapasiteettien suhteella. Saatu luku kerrotaan alaryhmän B tehostamiskerroimella 0,90.

Polttolaitosyksikön keskimääräinen polttoainekulutus lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurin ja pienin havainto jätetään huomiotta ja jäljelle jäävistä kolmesta havainnosta lasketaan aritmeettinen keskiarvo. Massa- ja paperiteollisuuden osalta polttoainekulutus lasketaan vain fossiilisten polttoaineiden ja turpeen osalta.

Alaryhmään B kuuluvan laitoksen vuotuisesta polttoainekulutuksesta vähennetään laitoksen tuottaman lauhdesähkön laskennallinen polttoainetarve käyttäen hyötysuhteena arvoa 0,4. Lauhdesähkön tuotannon osalta päästöoikeudet lasketaan alaryhmän D jakoperusteiden mukaisesti.

Massa- ja paperiteollisuuden sekä öljynjalostuksen alaryhmään B kuuluvien laitosten lauhdesähkön tuotannon päästöoikeudet lasketaan alaryhmän B jakoperusteiden mukaisesti, eikä polttoainekulutuksen vuosihavainnoista poisteta lauhdesähkön laskennallisia polttoaineita. Lauhdetuotannon päästöoikeudet lasketaan kuitenkin alaryhmän D jakoperusteiden mukaisesti, jos massa- ja paperiteollisuuden tai öljynjalostuksen alaryhmään B kuuluva laitos on suunniteltu huomattavaan lauhdesähkön tuotantoon.

Keskimääräinen ominaispäästökerroin lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta

1998—2002 siten, että suurinta ja pienintä kerrointa ei oteta huomioon ja jäljelle jäävistä kolmesta kertoimesta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Jos alaryhmään B kuuluva laitos on tuottanut kaukolämpöä vuosina 1998—2002, kaukolämmön ja sitä vastaavan yhteistuotantosähkön osalta päästöoikeuksia laskettaessa tehdään 31 g §:n 3 momentissa tarkoitettu lämpötilakorjaus. Jos alaryhmään B kuuluvan laitoksen lämmön- ja höyryntuotannosta keskimäärin yli 20 prosenttia on vuosina 2002—2005 ollut kaukolämmön tuotantoa, kaukolämmön ja sitä vastaavan yhteistuotantosähkön osalta päästöoikeuksia laskettaessa käytetään lisäksi tilaustehokerrointa.

Jos alaryhmään B kuuluvan laitoksen laitospaikalla on vuoden 1998 jälkeen otettu käyttöön uusi muiden polttolaitosyksiköiden tuotantoa korvaava polttolaitosyksikkö, jonka osuus laitospaikan yhteenlasketusta energian tuotannosta on polttolaitosyksikön käyttöönoton jälkeen yli puolet, ja korvatut polttolaitosyksiköt tai pääosa niistä on jäänyt toimintaan vara- ja huippulaitoksina tai vastaavina, lasketaan kunkin ennen uutta polttolaitosyksikköä käyttöön otetun laitoksen päästöoikeudet erikseen siten, että tarkastelujaksona käytetään uuden polttolaitosyksikön 31 j §:n mukaista tarkastelujaksoa ja muuten päästöoikeudet lasketaan 1—5 momentin mukaisesti. Mitä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös, jos laitospaikalle on vuoden 1998 jälkeen tullut samaan aikaan ainakin kaksi polttolaitosyksikköä.

Jos alaryhmään B kuuluvan laitoksen laitosalueella on tapahtunut vuosina 1999—2004 merkittävä muutos energiantuotannon rakenteessa siten, että uusittu varalaitoksena toiminut kattila on muutettu pääkattilaksi ja sen osuus laitospaikan yhteenlasketusta energiantuotannosta on muutoksen jälkeen yli puolet, voidaan toiminnanharjoittajan hakemuksesta laitoksen päästöoikeudet laskea siten, että laitosalueen polttolaitosyksiköiden tarkastelujaksona käytetään muutetun polttolaitosyksikön 31 j §:n mukaista tarkastelukautta tai 19 päivän elokuuta 2004 jälkeen valmistuneiden laitosmuutosten osalta valmistumisen jälkeistä 12 kuukautta ja että muuten päästöoikeudet lasketaan 1—5 momentin mukaisesti.

31 g §

Kaukolämpöverkon tarkastelu yhtenä kokonaisuutena

Samaan kaukolämpöverkkoon kaukolämpöä tuottaville alaryhmään C kuuluville laitoksille päästöoikeudet lasketaan siten, että näitä laitoksia käsitellään yhtenä kokonaisuutena. Kaukolämpöverkolle päästökauppakaudelle 2008—2012 laskettavat yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet saadaan kertomalla kaukolämpöverkon keskimääräinen polttoainekulutus keskimääräisellä ominaispäästökertoimella ja kertomalla näin saatu tulo tilaustehokertoimella.

Kaukolämpöverkon vuosittainen polttoainekulutus saadaan, kun lasketaan yhteen kaukolämpöverkkoon lämpöä toimittaneiden polttolaitosyksiköiden kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön vuosittainen polttoainekulutus. Kaukolämpöverkkoon lämpöä tuottavien polttolaitosyksiköiden kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön vuosittainen polttoainekulutus saadaan, kun polttolaitosyksikön polttoainekulutuksesta poistetaan vuosittaiset teollisuuden lämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön polttoaineet sekä lauhdesähkön vuosittainen laskennallinen polttoainekulutus. Lauhdesähkön vuosittainen polttoainekulutus määritetään käyttäen lauhdesähköntuotannon hyötysuhteena arvoa 0,4 ja lauhdesähkön polttoainejakautumana polttolaitosyksikön kyseisen vuoden polttoainejakaumaa.

Laitoksen kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön polttoainekulutus korjataan vastaamaan pitkän aikavälin ulkolämpötilaa kertomalla se kertoimella, joka saadaan, kun kerrotaan luku 0,65 laitoksen sijaintipaikan suuralueen vuosien 1971—2000 keskimääräisen ja tarkastelujakson 1998—2002 toteutuneen vuotuisen lämmitystarveluvun suhteella ja kun näin saatuun tuloon lisätään 0,35.

Kaukolämpöverkon keskimääräinen polttoainekulutus lasketaan viidestä 2 ja 3 momentin mukaan lasketusta vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurin ja pie-

nin havainto jätetään huomiotta ja jäljelle jäävistä kolmesta havainnosta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Kaukolämpöverkon vuosittainen ominaispäästökerroin saadaan jakamalla kaukolämpöverkon kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön hiilidioksidipäästöt 2 momentin mukaan määritetyllä kaukolämpöverkon vuosittaisella polttoainekulutuksella. Kaukolämpöverkon keskimääräinen ominaispäästökerroin lasketaan viidestä vuosihavainnosta vuosilta 1998—2002 siten, että suurin ja pienin havainto jätetään huomiotta ja jäljelle jäävistä kolmesta havainnosta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Jos kaukolämpöverkkoon rakennetaan uusi kaukolämmön peruskuormaa tuottava polttolaitosyksikkö, jolle on myönnetty päästöoikeuksia 28 §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti ennen 34 §:ssä tarkoitettua päätöstä päästökauppakauden 2008—2012 jakosuunnitelmaesityksestä, vähennetään kaukolämpöverkolle laskettavista päästöoikeuksista tällaiselle polttolaitosyksikön kaukolämmöntuotannolle päästökauppakaudelle 2008—2012 31 n §:n mukaisesti laskettavat alaryhmän C laskennalliset päästöoikeudet.

31 h §

Alaryhmän C laitospöytäiset jakoperusteet

Kaukolämpöverkolle 31 g §:n mukaisesti lasketut päästöoikeudet kohdistetaan yksittäisille toiminnanharjoittajille siinä suhteessa kuin kaukolämpöverkossa toimivien toiminnanharjoittajien polttolaitosyksiköillä on ollut laskennallisia hiilidioksidipäästöjä yhteisinä toimintavuosina 2002—2005. Toiminnanharjoittajan laskennalliset hiilidioksidipäästöt yhteisinä toimintavuosina 2002—2005 saadaan kertomalla toiminnanharjoittajan kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön polttoainekulutus yhteisinä toimintavuosina 2002—2005 kaukolämmön ja sen yhteydessä tuotetun sähkön keskimääräisellä ominaispäästökertoimella vuosina 1998—2002.

Keskimääräinen ominaispäästökerroin lasketaan toiminnanharjoittajan laitosten yhteenlasketun kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön vuosien

1998—2002 ominaispäästökertoimista siten, että suurinta ja pienintä kerrointa ei oteta huomioon ja jäljelle jäävistä kolmesta kertomasta lasketaan aritmeettinen keskiarvo.

Jos kaukolämpöverkossa toimivalla toiminnanharjoittajalla on vain yksi laitos, joka on valmistunut:

1) 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana, ominaispäästökertoimena käytetään laitoksen kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön vuosien 2003—2004 aritmeettista keskiarvoa;

2) 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisenä aikana, ominaispäästökertoimena käytetään laitoksen kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön vuoden 2004 arvoa;

3) 1 päivän tammikuuta 2004 ja 19 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, ominaispäästökertoimena käytetään laitoksen kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön ensimmäisen 12 kuukauden ominaispäästökerrointa.

Toiminnanharjoittajalle lasketut päästöoikeudet kohdistetaan toiminnanharjoittajan kaukolämpöä tuottaville polttolaitosyksiköille siinä suhteessa kuin niillä on ollut kaukolämmöntuotannon ja sen yhteydessä tuotetun sähkön hiilidioksidipäästöjä samassa kaukolämpöverkossa toimivien polttolaitosyksiköiden yhteisinä toimintavuosina 2002—2005. Alaryhmään C kuuluvalla laitokselle tai sen tuotannon osalle päästökauppakaudelle 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet saadaan, kun lasketaan yhteen kyseisen laitoksen polttolaitosyksiköiden alaryhmän C päästöoikeudet ja kerrotaan tämä summa alaryhmän C leikkauskertoimella 0,80.

Jos kaukolämpöverkossa toimivan laitoksen lämmön- ja höyryntuotannosta keskimäärin alle 20 prosenttia on vuosina 2002—2005 ollut kaukolämmöntuotantoa, ei laitoksen päästöoikeuksien laskennassa oteta huomioon tilaustehokerrointa. Tilaustehokerroimen vaikutus otetaan tällöin huomioon muissa kaukolämpöverkkoon lämpöä toimittavissa laitoksissa jakamalla kaukolämpöverkolle jakamatta jääneet päästöoikeudet niiden laitosten kesken, joiden kaukolämmöntuotannon osuus lämmön ja höyryntuotannosta tarkastelujak-

solla 2002—2005 on ollut keskimäärin vähintään 20 prosenttia. Jako tehdään kyseisten laitosten toiminnanharjoittajien kesken kaukolämpöverkossa toimivien polttolaitosyksiköiden yhteisten toimintavuosien 2002—2005 laskennallisten hiilidioksidipäästöjen suhteessa.

31 i §

Alaryhmien D ja E jakoperusteet

Alaryhmään D kuuluville laitoksille päästökauppakaudelle 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla vuosien 2000—2003 keskimääräinen vuotuinen polttoainekulutus vuosien 2000—2003 keskimääräisellä ominaispäästökertoimella ja kertomalla tämä tulo alaryhmän D leikkauskertoimella 0,33. Näin saatu päästöoikeusmäärä kerrotaan vielä 31 s §:ssä tarkoitettulla sovituskertoimella. Polttoainekulutus ja ominaispäästökerroin lasketaan vuosien 2000—2003 aritmeettisena keskiarvona.

Alaryhmään E kuuluville laitoksille päästökauppakaudelle 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla vuosien 1998—2002 keskimääräinen vuotuinen polttoainekulutus vuosien 1998—2002 keskimääräisellä ominaispäästökertoimella ja kertomalla tämä tulo alaryhmän E tehostamiskertoimella 0,90. Polttoainekulutus ja ominaispäästökerroin lasketaan vuosien 1998—2002 aritmeettisena keskiarvona.

Päästöoikeuksia ei myönnetä nimelliseltä lämpöteholtaan enintään 1 megawatin polttolaitosyksiköille, jotka on tarkoitettu laitoksen sähköjärjestelmän ylläpitämiseen häiriötilanteissa.

31 j §

Vuosina 1998—2004 valmistuneet laitokset

Laitoksille tai niiden osille, jotka ovat valmistuneet 1 päivän tammikuuta 1998 ja 19 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, päästökauppakaudelle 2008—2012 päästöoikeudet myönnetään kyseisen alaryhmän jakoperusteiden mukaisesti käyttäen laskennassa seuraavia keskiarvoja:

1) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 1998 ja joilla oli vuoden 2002 loppuun mennessä neljä täyttä toimintavuotta, laskennassa poistetaan laitosten toteutuneiden polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen suurimmat ja pienimmät vuosiarvot ja laskentakaavassa käytetään polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen keskiarvona kahden jäljelle jäävän vuoden aritmeettista keskiarvoa;

2) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 1999 ja joilla oli vuoden 2002 loppuun mennessä kolme täyttä toimintavuotta, otetaan mukaan vuoden 2003 arvot siten, että laskennassa poistetaan laitosten toteutuneiden polttoainekulutusten ja ominaispäästöjen suurimmat ja pienimmät vuosiarvot ja laskentakaavassa käytetään polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen keskiarvona kahden jäljelle jäävän vuoden aritmeettista keskiarvoa;

3) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 2000 ja joilla oli vuoden 2004 loppuun mennessä neljä täyttä toimintavuotta, laskennassa poistetaan laitosten toteutuneiden polttoainekulutusten ja ominaispäästöjen suurimmat ja pienimmät vuosiarvot ja laskentakaavassa käytetään polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen keskiarvona kahden jäljelle jäävän vuoden aritmeettista keskiarvoa;

4) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 2001 ja joilla oli vuoden 2004 loppuun mennessä kolme täyttä toimintavuotta, laskentakaavassa käytetään polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen keskiarvona näiden kolmen vuoden aritmeettista keskiarvoa;

5) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 2002 ja joilla oli vuoden 2004 loppuun mennessä kaksi täyttä toimintavuotta, laskentakaavassa käytetään polttoainekulutusten ja ominaispäästöjen keskiarvona vuosien 2003 ja 2004 aritmeettista keskiarvoa;

6) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet vuonna 2003, tarkastelujaksona käytetään laitoksen valmistumisen jälkeistä 12 kuukauden jaksoa ja tätä seuraavaa 12 kuukauden jaksoa ja laskentakaavassa käy-

tään polttoainekulutusten ja ominaispäästöjen keskiarvona näiden vertailujaksojen aritmeettista keskiarvoa;

7) laitoksille tai laitosten osille, jotka ovat valmistuneet 1 päivän tammikuuta 2004 ja 19 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, tarkastelujaksona käytetään polttolaitosyksikön valmistumisen jälkeistä 12 kuukautta ja laskentakaavassa käytetään polttoainekulutuksen ja ominaispäästöjen keskiarvona tarkastelujakson arvoja.

Alaryhmään D kuuluville laitoksille, jotka ovat valmistuneet 1 päivän tammikuuta 2000 ja 19 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, myönnettävät päästöoikeudet lasketaan käytämällä 1 momentin 3—7 kohdan mukaisen ajanjakson polttoainekulutuksen ja ominaispäästökertoimen aritmeettista keskiarvoa. Alaryhmään E kuuluville laitoksille, jotka ovat valmistuneet 1 päivän tammikuuta 2000 ja 19 päivän elokuuta 2004 välisenä aikana, käytetään 1 momentin 1—7 kohdan mukaisen ajanjakson polttoainekulutuksen ja ominaispäästökertoimen aritmeettista keskiarvoa.

Laitoksen alaryhmään C kuuluvaan tuotannon osaan ei sovelleta 1 momentin säännöksiä.

31 k §

Päästökauppakauden 2005—2007 uudet osallistajat päästökauppakaudella 2008—2012

Sellaisille 27 §:n 2 momentin 1—5 kohdassa tarkoitetuille päästökauppakauden 2005—2007 uusille osallistujille, jotka sisältyvät 34 §:ssä tarkoitettuun päästökauppakauden 2008—2012 kansalliseen jakosuunnitelmaesitykseen, päästöoikeudet myönnetään 31 n §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti. Laitoksille tai niiden osille, jotka on otettu kaupalliseen käyttöön ennen 19 päivää elokuuta 2004, päästöoikeudet myönnetään kuitenkin 31 o §:n 1 momentissa säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti lukuun ottamatta alaryhmään C kuuluvia polttolaitosyksiköitä. Alaryhmään C kuuluville polttolaitosyksiköille tai niiden osille, jotka on otettu kaupalliseen käyttöön ennen 19 päivää elokuuta 2004, alaryhmään C kuuluvan tuotannon

päästöoikeudet myönnetään 31 g ja 31 h §:n säännösten mukaisesti.

Sellaiselle 27 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettulle alaryhmään A kuuluvan laitoksen tai prosessin muutokselle, joka on otettu kaupalliseen käyttöön ennen 34 §:ssä tarkoitettua päätöstä päästökauppakauden 2008—2012 jakosuunnitelmaesityksestä, myönnettävät päästöoikeudet sisältyvät 31 d §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti laskettaviin päästöoikeuksiin.

31 l §

Varaus uusille osallistujille

Kansallisessa jakosuunnitelmaesityksessä varataan päästökauppakaudelle 2008—2012 osa päästöoikeuksista sellaisille 31 m §:n 1 momentissa tarkoitetuille laitoksille ja laitosten muutoksille (*uusi osallistuja*), jotka eivät sisälly 34 §:ssä tarkoitettuun kansalliseen jakosuunnitelmaesitykseen ja jotka otetaan kaupalliseen käyttöön ennen päästökauppakauden päättymistä. Päästöoikeuksia myönnetään jäljellä olevalle päästökauppakaudelle toiminnanharjoittajan ilmoittamaa laitoksen tai laitoksen muutoksen kaupallista käyttöönottoa seuraavan kuukauden alusta. Jos olemassa oleva laitos tulee lain soveltamisalaan ja sille myönnetään päästöoikeuksia uusille osallistujille varattavasta osuudesta 31 m §:n mukaisesti, päästöoikeuksia myönnetään lain soveltamisalaan tulemista seuraavan kuukauden alusta.

Laitoksen kasvihuonekaasujen päästöluvan peruuttamisen seurauksena laitoksen kansallisessa rekisterissä olevalle tilille kirjaamatta jääneet päästöoikeudet siirtyvät käytettäväksi uusille osallistujille varattuun osuuteen. Jos uusille osallistujille päästökauppakaudelle 2008—2012 varattu osuus ei riitä kaikille edellä tarkoitetuille uusille osallistujille, tulee uusien osallistujien hankkia päästöoikeuksia toisten laitosten toiminnanharjoittajilta tai markkinoilta. Niille uusille osallistujille, jotka ovat hakeneet päästöoikeuksia 40 §:n mukaisesti ja joille ei vielä ole myönnetty päästöoikeuksia, myönnettävät päästöoikeudet sovitetaan jäljellä olevaan päästöoikeuksien määrään siten, että niiden kaikkien 31 c

ja 31 n—31 s §:n mukaisesti laskettavista päästöoikeuksien määristä vähennetään yhtä suuri prosenttiosuus.

Uusille osallistujille varattua osuutta voidaan käyttää myös 37 §:ssä tarkoitettua päästöoikeuksien myöntämispäätöstä koskeviin muutoksiin, jotka aiheutuvat tuomioistuimen päätöksestä tai muusta vastaavasta. Edellytyksenä on, että Euroopan yhteisöjen komissio ei estä uusille osallistujille varattua osuuden käyttämistä edellä mainittuun tarkoitukseen.

Jos uusille osallistujille varattuja päästöoikeuksia jää käyttämättä, valtio voi myydä päästöoikeudet markkinoille. Päästöoikeuksien myynnistä ja myynnin ehdoista päättää valtioneuvosto.

31 m §

Uudet osallistujat päästökauppakaudella 2008—2012

Uusille osallistujille varattavasta osuudesta myönnetään päästökauppakaudella 2008—2012 päästöoikeuksia:

1) uudelle laitokselle, joka 2 tai 3 §:n mukaan kuuluu lain soveltamisalaan;

2) uudelle polttolaitosyksikölle, joka rakennetaan lain soveltamisalaan kuuluvaan laitokseen;

3) laitokselle, joka tulee lain soveltamisalaan, koska laitospaikalle rakennettavan polttolaitosyksikön nimellinen lämpöteho laitospaikalla jo olevien polttolaitosyksiköiden nimellisten lämpötehojen kanssa yhteensä ylittää 20 megawattia tai laitospaikan yhteenlaskettu kapasiteetti muuten ylittää 2 §:ssä tarkoitettua kapasiteettirajaa;

4) uudelle tai olemassa olevalle laitokselle, jonka pääasiallinen tarkoitus on lämmön tuottaminen kaukolämpöverkkoon ja joka liitetään yhdyskuntia palvelevaan lämmönjakeluverkkoon, jos lämmön jakoverkossa jo olevista laitoksista yksikin on nimelliseltä lämpöteholtaan suurempi kuin 20 megawattia ja se tuottaa lämpöä toimitettavaksi pääasiassa kaukolämpöverkkoon;

5) olemassa olevalle enintään 20 megawatin laitokselle, jos sen pääasiallinen tarkoitus on lämmön tuottaminen kaukolämpöverkkoon ja se on osa yhdyskuntia palvelevaa

lämmönjakeluverkkoa, johon liitetään uusi nimelliseltä lämpöteholtaan yli 20 megawatin laitos ja se tuottaa lämpöä toimitettavaksi pääasiassa kaukolämpöverkkoon;

6) polttolaitosyksikön muutokselle, joka lisää koko laitoksen nimellistä lämpötehoa 20 megawatilla tai vähintään 10 prosentilla;

7) alaryhmään A kuuluvan laitoksen tai prosessin muutokselle, joka lisää laitoksen tai prosessin tuotantokapasiteettia siten, että muutos on vähintään 10 prosenttia tai suurempi kuin päästökauppadirektiivin liitteessä mainitut rajat niille laitoksille, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan;

8) investoinnin vuoksi tapahtuvalle massan tai paperin tuotantokapasiteetin muutokselle, joka lisää laitoksen tuotantokapasiteettia siten, että muutos on vähintään 10 prosenttia tai suurempi kuin 20 tonnia päivässä;

9) lain soveltamisalaan kuuluvalle laitokselle, jonka lämmön tai höyryn tuotanto korvaa tämän lain soveltamisalaan kuulumatonta teollisuuden polttolaitosyksiköiden tai muiden vastaavien teollisuuden polttoprosessien lämmön tai höyryn tuotantoa;

10) öljynjalostusteollisuuden rakennemuutoksen tai Euroopan yhteisöjen lainsäädännössä olevien vaatimusten vuoksi öljynjalostamolle tehtävän investoinnin perusteella aiheutuvalle hiilidioksidipäästöjen muutokselle, joka lisää koko laitoksen hiilidioksidipäästöjä vähintään 3 prosentilla tai 100 000 tonnilla vuodessa.

31 n §

Uusia laitoksia koskevat jakoperusteet

Edellä 31 m §:n 1 momentin 1—4, 6 tai 7 kohdassa tarkoitetun uuden laitoksen tai laitoksen muutoksen päästökauppakaudella 2008—2012 myönnettävät yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan laitoksen tai laitoksen muutoksen nimellisen lämpötehon, 3 momentissa tarkoitetun laitostyyppin vuotuisen huipunkäyttöajan ja vertailupolttoaineena käytettävän polttoaineen polton ominaispäästökertoimen tulona.

Jos laitos tai laitoksen muutos on uusi osallistuja, joka kuuluu useaan 31 a §:ssä

mainittuun alaryhmään, lasketaan päästöoikeudet jokaisen alaryhmän osalta erikseen. Uuden polttolaitosyksikön nimellinen lämpöteho jaetaan tätä tarkoitusta varten teollisuuden, kaukolämmön ja näiden yhteydessä tuotetun sähkön sekä erillisen sähkön kesken. Jako tehdään tätä tarkoitusta varten suunniteluperusteista saatavien tehotietojen perusteella. Uuden laitoksen tai laitoksen muutoksen päästöoikeudet saadaan tämän jälkeen laskemalla yhteen alaryhmäkohtaiset päästöoikeudet. Alaryhmäkohtaiset laskennalliset päästöoikeudet kerrotaan 31 c §:ssä säädettyillä tehostamis- ja leikkauskertoimilla.

Uusien laitosten tai laitosten muutosten vuotuisina huipunkäyttöaikoina käytetään seuraavia arvoja:

1) erillinen lämmöntuotanto peruskuormalaitoksessa, jos kaukolämpöverkossa on ennestään sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitos: 2 500 h/a;

2) muu kaukolämmön ja siihen liittyvän sähkön peruskuorman tuotanto: 4 500 h/a;

3) prosessiteollisuuden (massa- ja paperi-, öljynjalostus-, kemian-, metallien jalostus- sekä rakennusaineteollisuus) tuotanto sekä siihen liittyvä lämmön ja höyryn tuotanto: 7 000 h/a;

4) muun teollisuuden lämmön tai höyryn tuotanto: 4 500 h/a;

5) kaukolämmön tai teollisuuden lämmön tai höyryn varakattila, huippukaasuturpiini tai muu vastaava satunnaisesti käytettävä laitos: 500 h/a;

6) lauhdutusvoimalaitos: 4 500 h/a.

Päästöoikeuksien määrää laskettaessa laskennassa käytetään seuraavia ominaispäästökertoimia:

1) jos laitos on suunniteltu polttamaan nestemäistä tai kaasumaista polttoainetta, ominaispäästökertoimenä käytetään 54,76 g CO₂/MJ;

2) jos laitos on suunniteltu polttamaan pääasiassa kiinteää polttoainetta, ominaispäästökertoimenä käytetään 73,39 g CO₂/MJ, mikä vastaa seospolttoainetta, jossa turvetta on 70 prosenttia ja puuta 30 prosenttia;

3) jos uusi laitos tai laitoksen muutos kuuluu alaryhmään A, käytetään alaryhmän vastaavan prosessin tai sen osan keskimääräistä toteutunutta vuosittaista ominaispäästökertoimista vuosina 1998—2002.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2008 kaupalliseen käyttöön otettavan alaryhmään A kuuluvan laitoksen muutoksen päästöoikeudet myönnetään 1—4 momentissa säädettyjen jakoperusteiden mukaan ainoastaan siltä osin kuin laitoksen muutoksen päästöoikeuksia ei ole otettu huomioon 31 d §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti laitoksen vuoden 2007 tuotantokapasiteetin perusteella.

31 o §

Olemassa olevia laitoksia koskevat uusien osallistujien jakoperusteet

Edellä 31 m §:n 3—5 kohdassa tarkoitetun olemassa olevalle laitokselle tai laitoksen osalle myönnettävät päästöoikeudet lasketaan 31 d—31 j §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti. Laitokselle tai laitoksen osalle, joka on otettu käyttöön 19 päivän elokuuta 2004 jälkeen, päästöoikeudet lasketaan kuitenkin 31 n §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti.

Jos olemassa oleva laitos tai polttolaitosyksikkö tulee lain soveltamisalaan ja se liitetään kaukolämpöverkkoon, johon kaukolämpöä tuottaville alaryhmään C kuuluville laitoksille päästöoikeudet on laskettu ja myönnetty 31 g ja 31 h §:n mukaisesti, lain soveltamisalaan tulevan laitoksen tai laitoksen osan päästöoikeudet lasketaan polttolaitosyksiköittäin siten, että päästöoikeudet lasketaan vuosien 1998—2004 täysien toimintavuosien hiilidioksidipäästöjen aritmeettisena keskiarvona. Yhtä vuotta vastaavat alaryhmän C päästöoikeudet saadaan kertomalla tämä luku alaryhmän C leikkauskertoimella 0,80.

Edellä 31 m §:n 9 kohdassa tarkoitetulle polttolaitosyksikölle, joka korvaa tämän lain soveltamisalaan kuulumattomia teollisuuden polttolaitosyksiköitä tai muita vastaavia teollisuuden polttoprosesseja, päästöoikeudet lasketaan korvattujen teollisuuden polttolaitosyksiköiden tai muiden vastaavien teollisuuden polttoprosessien vuosien 2001—2005 hiilidioksidipäästöjen aritmeettisena keskiarvona. Yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet saadaan kertomalla tämä luku alaryhmän B tehostamiskertoimella 0,90.

31 p §

Massa- ja paperitehtaiden tuotantokapasiteetin muutoksia koskevat jakoperusteet

Edellä 31 m §:n 8 kohdassa tarkoitetulle massan ja paperin tuotantokapasiteetin muutoksen päästöoikeuksien laskennassa käytetään energiatasetarkastelua. Tasetarkastelussa määritetään investoinnin vaikutukset tehdasalueen polttoaineiden käyttöön osaprosesseittain ja 31 a §:ssä määritetyissä eri alaryhmissä. Alaryhmäkohtaiset yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan kertomalla alaryhmäkohtainen polttoainekulutuksen muutos 31 n §:n 4 momentissa säädetyllä ominaispäästökertoimella. Alaryhmäkohtaiset laskennalliset päästöoikeudet kerrotaan 31 c §:ssä säädettyillä tehostamis- ja leikkauskertoimilla.

Jos energiatasetarkastelua sovelletaan laitostekokonaisuuteen, jossa on enemmän kuin yksi kasvihuonekaasujen päästölupa, voivat päästöluvanhaltijat tehdä yhteisen 40 §:ssä tarkoitetun hakemuksen päästöoikeuksien myöntämisestä uudelle osallistujalle. Jos toiminnanharjoittajat eivät tee yhteistä hakemusta, energiatasetarkastelu ulotetaan vain niihin toimintoihin, joita lupa koskee.

Jos massa- ja paperiteollisuuden alaryhmään B kuuluvan polttolaitosyksikön investointi tehdään sen jälkeen, kun massan ja paperin tuotantokapasiteetin lisäyksen perusteella laitosalueella olevalla toisella alaryhmään B kuuluvalla polttolaitosyksikölle on myönnetty päästöoikeuksia 1 momentissa tarkoitetun energiatasetarkastelun mukaisesti, vähennetään polttolaitosyksikölle uuden laitoksen 31 n §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti lasketuista päästöoikeuksista aiemmin energiatasetarkastelun perusteella myönnettyt päästöoikeudet.

Jos massa- tai paperitehtaan laitosalueelle on rakennettu 31 m §:n 2 kohdassa tarkoitettu uusi polttolaitosyksikkö tai polttolaitosyksikköä on muutettu 31 m §:n 6 kohdan mukaisesti ja investointi on toteutettu ja otettu käyttöön 19 päivän elokuuta 2004 jälkeen ja sille on myönnetty päästöoikeuksia uusille osallistujille varattavasta osuudesta 31 n §:n mukaisesti, vähennetään näin myönnettyt päästöoikeudet 1 momentin mukaisesti energiatase-

tarkastelun perusteella samalle polttolaitosyksikölle lasketuista päästöoikeuksista.

31 q §

Öljynjalostamoiden muutoksia koskevat jakoperusteet

Edellä 31 m §:n 10 kohdassa tarkoitettulle öljynjalostamon hiilidioksidipäästöjen kasvulle, joka aiheutuu öljynjalostuksen rakennemuutoksen tai Euroopan yhteisöjen lainsäädännön takia tehtävistä investoinneista ja jotka eivät lisää tuotantolaitosten kokonais-tuotantokapasiteettia, määritetään hiilidioksidipäästöjen muutos investointipäätöksen yhteydessä tehtävän energiatasetarkastelun avulla. Uuden osallistujan päästöoikeuksien laskennassa käytetään energiatasetarkastelun avulla määritettyä hiilidioksidipäästöjen muutosta. Öljynjalostamon muutokselle yhtä vuotta vastaavat päästöoikeudet lasketaan hiilidioksidipäästöjen vuosittaisen lisäyksen perusteella. Alaryhmäkohtaiset laskennalliset päästöoikeudet kerrotaan 31 c §:ssä säädettyillä tehostamiskertoimilla.

Jos öljynjalostamon alaryhmään B kuuluvan polttolaitosyksikön investointi tehdään sen jälkeen, kun öljynjalostamon hiilidioksidipäästöjen kasvun perusteella laitosalueella olevalle toiselle alaryhmään B kuuluvalla polttolaitosyksikölle on myönnetty päästöoikeuksia 1 momentissa tarkoitettun energiatasetarkastelun mukaisesti, vähennetään polttolaitosyksikölle uuden laitoksen 31 n §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti lasketuista päästöoikeuksista aiemmin energiatasetarkastelun perusteella myönnettyt päästöoikeudet.

Jos öljynjalostamon laitosalueelle on rakennettu 31 m §:n 2 kohdassa tarkoitettu uusi polttolaitosyksikkö tai polttolaitosyksikköä on muutettu 31 m §:n 6 kohdan mukaisesti ja investointi on toteutettu ja otettu käyttöön 19 päivän elokuuta 2004 jälkeen ja sille on myönnetty päästöoikeuksia uusille osallistujille varattavasta osuudesta 31 n §:n mukaisesti, vähennetään näin myönnettyt päästöoikeudet 1 momentin mukaisesti energiataset-

tarkastelun perusteella samalle polttolaitosyksikölle lasketuista päästöoikeuksista.

31 r §

Päästöoikeusmäärän kohtuullistaminen

Laskennallisten päästöoikeuksien määrää voidaan toiminnanharjoittajan hakemuksesta kohtuullistaa ylöspäin, jos päästöoikeuksien jakoperusteet johtavat yksittäisten laitosten osalta ilmeiseen kohtuuttomuuteen muihin samaan alaryhmään kuuluviin kilpaileviin toiminnanharjoittajiin verrattuna seuraavista syistä:

1) kaukolämpöverkon tarkastelu yhtenä kokonaisuutena 31 g §:n mukaisesti johtaa siihen, että vuonna 1998 tai sen jälkeen käyttöön otetussa yhteistuotantolaitoksessa tuotetun sähkön määrä ei tule täysimääräisenä otetuksi huomioon määritettäessä laitoksen päästöoikeuksia; taikka

2) tarkastelukaudella laitoksen tuotantoa merkittävästi vaikeuttanut poikkeuksellinen tapahtuma tai muu siihen rinnastettava seikka.

Laskennallista päästöoikeuksien määrää voidaan toiminnanharjoittajan hakemuksesta kohtuullistaa alaspäin, jos päästöoikeuksien laskennassa käytettävät tiedot eivät vastaa laitoksen myöhempää todellista käyttöä ja jakoperusteet johtavat yksittäisen laitoksen osalta kohtuuttomuuteen samaan alaryhmään kuuluviin toiminnanharjoittajiin tai laitoksen vuosien 2008—2012 ennakoituihin päästöihin verrattuna. Laskennallisten päästöoikeuksien määrää voidaan toiminnanharjoittajan hakemuksesta kohtuullistaa alaspäin myös muusta toiminnanharjoittajan ilmoittamasta syystä.

Laitoskohtaista päästöoikeusmäärää voidaan ilman toiminnanharjoittajan hakemusta kohtuullistaa alaspäin, jos Euroopan yhteisöjen komissio kansallisen jakosuunnitelmaesityksen hyväksyttävyyttä arvioidessaan edellyttää, että jakosuunnitelmaesityksessä toiminnanharjoittajan laitokselle myönnettäväksi aiottua päästöoikeusmäärää on vähennettävä valtion tukea koskevien Euroopan yhteisön säännösten perusteella.

Toiminnanharjoittajan tulee päästöoikeuksia hakiessaan esittää perustelut 1 ja 2 momentissa tarkoitettulle kohtuullistamiselle.

31 s §

Päästöoikeusmäärän sovittaminen niiden kokonaismäärään

Jos laitospöytäkirjojen päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi 31 d—31 k §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaan laskettuna ja 31 r §:n mukaisen kohtuullistamisen jälkeen suurempi tai pienempi kuin kansallisessa jakosuunnitelmaesityksessä ja päästöoikeuksien myöntämispäätöksessä päätettävä päästöoikeuksien kokonaismäärä ilman uusille osallistujille varattua määrää, sovitetaan laitospöytäkirjojen alaryhmän D päästöoikeudet hyväksytyyn kokonaismäärään siten, että:

1) päästöoikeuksien kokonaismäärästä vähennetään uusille osallistujille varattava päästöoikeuksien määrä ja näin saadusta tuloksesta vähennetään 31 d—31 k ja 31 r §:n perusteella laskettavien päästöoikeuksien summa;

2) 1 kohdan mukaisesti laskettu päästöoikeusmäärä lisätään alaryhmälle D 31 i §:n 1 momentin, 31 j §:n 2 momentin ja 31 k §:n mukaisesti laskettuun päästöoikeusmäärään ja näin saatu summa jaetaan alaryhmälle D 31 i §:n 1 momentin, 31 j §:n 2 momentin ja 31 k §:n mukaisesti lasketulla päästöoikeusmäärällä;

3) 2 kohdan mukaisesti saadulla suhdelluvulla (*sovituserroin*) kerrotaan alaryhmälle D 31 i §:n 1 momentissa, 31 j §:n 2 momentissa tai 31 k §:ssä säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti lasketut päästöoikeudet.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen päästöoikeusmäärien määrittämisessä ei oteta huomioon alaryhmän D päästöoikeusmääriin sovellettavaa sovituserrointa. Jos laitoksen laskennallisten päästöoikeuksien määrää kohtuullistetaan 31 r §:n mukaisesti ja kohtuullistaminen kohdistuu laitoksen alaryhmään D kuuluvaan tuotannon osaan, otetaan 1 momentissa tarkoitettujen alaryhmän D päästöoikeuksien määrittämisessä huomioon alaryhmän D kohtuullistettu päästöoikeusmäärä.

Sovituserrointa sovelletaan myös myönnettäessä päästöoikeuksia uusille osallistujille varattavasta määrästä sellaisille 31 o §:ssä tarkoitetuille ennen 19 päivää elokuuta 2004 kaupalliseen käyttöön otetuille alaryhmään D kuuluville laitoksille tai laitoksen tuotannon

osille, joiden päästöoikeudet lasketaan 31 o §:n 1 momentin perusteella 31 i §:n 1 momentissa tai 31 j §:n 2 momentissa säädettyjen jakoperusteiden mukaisesti.

31 t §

Hankemekanismin käytön enimmäismäärä päästökauppaudella 2008—2012

Päästökauppaudella 2008—2012 kansallisessa jakosuunnitelmaesityksessä on päätettävä, mihin prosenttiosuuteen kunkin laitoksen koko päästökauppauden laskennallisista päästöoikeuksista toiminnanharjoittaja voi enintään käyttää hankeyksiköitä 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseksi. Prosenttiosuutta määritettäessä otetaan huomioon ilmastopöytäkirjan Kioton pöytäkirjaan ja sen nojalla annettuihin päätöksiin sisältyvät vaatimukset, joiden mukaan mekanismin käytön on täydennettävä kansallisia toimia.

Enimmäismäärä lasketaan 31 d—31 r §:n mukaisesti laskennallisista päästöoikeusmääristä, joihin ei ole sovellettu 31 c §:ssä tarkoitettuja alaryhmäkohtaisia tehostamis- tai leikkauskertoimia eikä sovituserrointa. Laitoksen laskennallisesta päästöoikeusmäärästä määritettävä prosenttiosuus on yhtä suuri kaikille laitoksille.

32 §

Kansallisen jakosuunnitelmaesityksen valmistelu

Kauppa- ja teollisuusministeriö valmistelee kansallisen jakosuunnitelmaesityksen yhteistyössä niiden ministeriöiden kanssa, joita asia koskee.

Ministeriön on jakosuunnitelmaesitystä valmisteltaessa varattava toiminnanharjoittajille sekä viranomaisille ja muille, joiden toimintaa tai etua esitys erityisesti koskee, tilaisuus lausunnon antamiseen. Esityksestä on lisäksi tiedotettava sillä tavoin, että yleisöllä on mahdollisuus mielipiteen esittämiseen. Kuulemisessa ja mielipiteen esittämisessä varataan mahdollisuus lausua 35 §:n 1—5, 7 ja 8 kohdassa tarkoitetuista asioista sekä laitosten sisällyttämisestä jakosuunnitelmaesitykseen.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle kansallista jakosuunnitelmaesitystä varten tarpeelliset tiedot laitoksesta, sen toiminnasta ja hiilidioksidipäästöjen lähteistä sekä laitoksen käytöstä ja päästöistä. Toiminnanharjoittajille laitospöytäkirjasta myönnettäviksi aiottujen päästöoikeuksien valmisteluun sovelletaan asian selvittämistä ja asianosaisen kuulemistä koskevia hallintolain (434/2003) säännöksiä.

33 §

Päästöoikeuksien hakeminen

Toiminnanharjoittajan on haettava päästöoikeuksia valtioneuvostolle osoitetulla hakemuksella. Toiminnanharjoittajien, jotka ovat 10 §:n 2 momentin mukaisesti hakeneet yhdessä päästölupaa, on haettava päästöoikeuksia yhdessä.

Hakemuksessa on ilmoitettava, miltä osin toiminnanharjoittajan kansallisen jakosuunnitelmaesityksen valmistelua varten toimittamat tiedot ovat muuttuneet. Hakemuksessa ei ilmoiteta haettavien päästöoikeuksien määrää. Hakemuksen tarkemmasta sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Hakemus on päästökauppakautta 2008—2012 varten toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Sitä seuraavia päästökauppakausia varten hakemus on toimitettava viimeistään 15 kuukautta ennen kunkin päästökauppakauden alkua.

34 §

Valtioneuvoston päätös kansallisesta jakosuunnitelmaesityksestä

Valtioneuvosto päättää kansallisesta jakosuunnitelmaesityksestä.

Päästökauppakautta 2008—2012 koskeva päätös kansallisesta jakosuunnitelmaesityksestä tehdään välittömästi tämän lain tultua voimaan. Seuraavia päästökauppakausia koskevat päätökset tehdään viimeistään 18 kuukautta ennen kunkin päästökauppakauden alkua.

35 §

Kansallisen jakosuunnitelmaesityksen sisältö

Valtioneuvoston päätöksestä on käytävä ilmi:

- 1) päästöoikeuksien kokonaismäärä perusteluineen;
- 2) päästöoikeuksien jakomenetelmä;
- 3) päästöoikeuksien jakoperusteet perusteluineen;
- 4) uusille osallistujille varattava päästöoikeusmäärä;
- 5) uusille osallistujille jaettavien päästöoikeuksien jakoperusteet perusteluineen;
- 6) luettelo laitoksista ja päästöoikeuksista, jotka niille kullekin aiotaan myöntää, sekä perustelut;
- 7) mikä osuus päästöoikeuksien kokonaismäärästä kirjataan vuosittain toiminnanharjoittajien kyseisten laitosten kansallisessa rekisterissä olevalle tilille;
- 8) perusteet sen hankeyksiköiden enimmäismäärän määrittämiseksi, jonka toiminnanharjoittaja voi käyttää 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseksi;
- 9) miten esityksestä annetut mielipiteet ja lausunnot on otettu huomioon.

38 §

Päästöoikeuksien myöntämispäätös

Päästöoikeuksien myöntämispäätöksestä on käytävä ilmi:

- 1) 35 §:n 1—5, 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettut seikat tarkistettuina;
- 2) Euroopan yhteisöjen komission kansalliseen esitykseen esittämät muutokset;
- 3) laitokset sekä niille myönnettävät päästöoikeudet perusteluineen;
- 4) mihin enimmäismäärään asti kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja voi käyttää hankeyksiköitä 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseksi koko päästökauppakaudella.

40 §

Hakemus päästöoikeuksien myöntämisestä uudelle osallistujalle

Uuden osallistujan on haettava päästöoi-

keuksia kauppa- ja teollisuusministeriölle osoitetulla hakemuksella. Hakemus on toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle aikaisintaan kaksitoista ja viimeistään kuusi kuukautta ennen sitä ajankohtaa, josta alkaen päästöoikeuksia haetaan uuden osallistujan käytettäväksi.

Hakemuksessa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

- 1) selvitys uudesta laitoksesta ja sen toiminnasta taikka laitoksen muutoksesta;
- 2) ajankohta, jolloin laitos tai sen muutos otetaan kaupalliseen käyttöön;
- 3) muut tarvittavat tiedot päästöoikeuksien määrän laskemiseksi.

Tietojen tarkemmasta sisällöstä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

41 §

Päätös päästöoikeuksien myöntämisestä uudelle osallistujalle

Kauppa- ja teollisuusministeriö päättää päästöoikeuksien myöntämisestä uudelle osallistujalle. Päätöksestä on käytävä ilmi:

- 1) uudelle osallistujalle myönnetty päästöoikeuksien enimmäismäärä perusteluineen;
- 2) mikä osuus päästöoikeuksien kokonaismäärästä kirjataan vuosittain laitoksen kansallisessa rekisterissä olevalle tilille;
- 3) mihin enimmäismäärään asti toiminnanharjoittaja voi käyttää hankeyksiköitä 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseksi koko päästökauppakaudella.

Päästöoikeuksia myönnetään jäljellä olevalle päästökauppakaudelle toiminnanharjoittajan ilmoittamaa laitoksen tai laitoksen muutoksen kaupallista käyttöönottoa seuraavan kuukauden alusta. Jos kaupallinen käyttöönotto viivästyy toiminnanharjoittajan hakemuksessa ilmoittamasta ajankohdasta, päästökaupparanomaisen kirjaa päästöoikeuksia toiminnanharjoittajan kyseisen laitoksen kansallisessa rekisterissä olevalle tilille ainoastaan sen määrän, joka vastaa todellista käyttöönottoa seuraavan kuukauden alun ja päästökauppakauden lopun väliselle ajalle laskettavia päästöoikeuksia. Jos olemassa oleva laitos tulee lain soveltamisalaan ja sille myönnetään päästöoikeuksia uusille osallistujille varattavasta osuudesta 27 ja 31 1 §:n mukai-

sesti, päästöoikeuksia myönnetään lain soveltamisalaan tulemista seuraavan kuukauden alusta.

Jos hakemusta ei ole toimitettu 40 §:n 1 momentissa säädettyssä kuuden kuukauden määräajassa ennen laitoksen tai laitoksen muutoksen kaupallista käyttöönottoa taikka laitoksen tulemisesta muutoin lain soveltamisalaan, päästöoikeuksia myönnetään hakemuksen toimittamista seuraavan kuudennen kuukauden alusta. Jos hakemuksen viivästyminen on aiheutunut lain soveltamista koskevasta hyväksyttävästä epävarmuudesta, voidaan päästöoikeuksia myöntää 2 momentissa säädetystä ajankohdasta.

Päästöoikeuksien myöntämisen edellytyksenä on, että laitokselle on myönnetty kasvihuonekaasujen päästölupa taikka laitoksen muutoksen johdosta lupaa on muutettu tai tarkistettu.

Päätös on annettava tiedoksi toiminnanharjoittajalle sekä toimitettava päästökaupparanomaiselle. Kauppa- ja teollisuusministeriö julkaisee päätöksen sähköisesti.

49 §

Velvoite palauttaa päästöoikeuksia ja päästöoikeuksien voimassaolo

Toiminnanharjoittajan on palautettava vuosittain 30 päivään huhtikuuta mennessä kustakin laitoksesta edellisestä kalenterivuonna aiheutuneita ja 7 luvun mukaisesti todennettuja päästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia 42 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin. Määräaikaan ei sovelleta säädettyjen määräaikain laskemisesta annetun lain (150/1930) 5 §:n säännöksiä.

Toiminnanharjoittaja voi täyttää 1 momentissa säädetyn velvoitteensa palauttamalla Suomen tai jonkin muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämiä päästöoikeuksia taikka kolmansissa maissa myönnettyjä päästöoikeuksia, jos kolmansien maiden päästöoikeudet on tunnustettu päästökauppadirektiivin 25 artiklan mukaisesti.

Toiminnanharjoittaja voi täyttää 1 momentissa säädetyn velvoitteensa 38 ja 41 §:ssä tarkoitettussa päästöoikeuksien myöntämispäätöksessä päätettyyn enimmäismäärään asti

käyttämällä hankeyksiköitä siten kuin 51 d §:ssä säädetään.

Päästöoikeudet ovat voimassa sen päästökauppakauden velvoitteiden täyttämiseen, jolle ne on 37 tai 41 §:n mukaisella päätöksellä tai vastaavalla muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tehdyllä päätöksellä myönnetty.

6 a luku

Hankeyksiköiden käyttö

51 a §

Hanketoimintoihin osallistuminen sekä muu hankeyksiköiden hankinta

Toiminnanharjoittaja voi käyttää 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseen hanketoiminnoista saamiaan hankeyksiköitä, joihin se osallistuu, tai muulla tavoin hankkimiaan hankeyksiköitä.

Tämän lain soveltamisalaan kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittaja voi osallistua hanketoimintoihin, jotka on hyväksytty erikseen säädettyssä menettelyssä.

51 b §

Suomessa toteutettava hanketoiminta

Tämän lain soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjen vähentämisestä tai rajoittamisesta ei voida myöntää päästövähennyksiköitä.

51 c §

Oikeus käyttää hankeyksiköitä

Päästökauppakaudella 2005—2007 toiminnanharjoittaja voi käyttää sertifioituja päästövähennyksiä 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseen, jos Kioton pöytäkirjan mukainen ilmastopimuksen sihteeristön ylläpitämä riippumaton tapahtumaloki on käytössä.

Päästökauppakaudella 2008—2012 ja sitä seuraavilla päästökauppakausilla toiminnanharjoittaja voi käyttää hankeyksiköitä 49 §:n

1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseen 38 tai 41 §:ssä tarkoitettussa päästöoikeuksien myöntämispäätöksessä päätettyyn enimmäismäärään asti.

Toiminnanharjoittaja ei kuitenkaan voi käyttää maankäytöstä, maankäytön muutoksesta tai metsätaloutta koskevista toiminnoista saatuja hankeyksiköitä. Toiminnanharjoittaja ei voi myöskään käyttää päästökauppakaudella 2005—2007 ydinvoimahankkeista saatuja sertifioituja päästövähennyksiköitä eikä päästökauppakaudella 2008—2012 ydinvoimahankkeista saatuja hankeyksiköitä.

51 d §

Hankeyksiköiden siirtäminen velvoitteen täyttämiseen

Jos toiminnanharjoittaja käyttää hankeyksiköitä 49 §:n 1 momentissa säädetyn velvoitteensa täyttämiseen, sen on siirrettävä hankeyksiköitä kansallisessa rekisterissä olevalta päästöoikeustililtään rekisterissä olevalle valtion päästöoikeustilille siten kuin komission rekisteriasetuksessa säädetään.

Päästökauppakaudella 2008—2012 ja sitä seuraavilla päästökauppakausilla päästökauppaviranomainen hyväksyy hankeyksiköiden käytön enintään 38 tai 41 §:ssä tarkoitettussa päästöoikeuksien myöntämispäätöksessä päätettyyn enimmäismäärään asti.

Päästökauppaviranomaisen on mitätöitävä sertifioidut päästövähennykset, jotka toiminnanharjoittajat ovat käyttäneet päästökauppakauden 2005—2007 velvoitteiden täyttämiseen käyttöä seuraavan kesäkuun loppuun mennessä.

51 e §

Selvitys hankeyksiköiden alkuperästä

Toiminnanharjoittajan velvollisuutena on varmistaa, että sen 51 d §:n mukaisesti käytämät hankeyksiköt eivät ole peräisin 51 c §:n 3 momentissa tarkoitetuista toiminnoista. Toiminnanharjoittajan on päästökauppaviranomaisen pyynnöstä toimitettava selvitys hankeyksiköiden alkuperästä. Päästökauppaviranomainen voi estää hankeyksiköiden käy-

tön, kunnes se on saanut selvityksen hankeyksiköiden alkuperästä.

53 §

Käytettävä todentaja

Toiminnanharjoittajan on käytettävä päästöselvitysten todentamisessa todentajaa, joka on hyväksytty Suomessa tämän lain nojalla.

54 a §

Päästömäärän arviointi virhetilanteessa

Päästökauppaviranomaisen on arvioitava virheellisen tarkkailun vaikutus laitoksen päästöjen kokonaismäärään, jos laitoksen päästöjen tarkkailussa ei ole noudatettu laitoksen lupapäätökseen sisältyviä 10 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja päästöjen tarkkailua koskevia vaatimuksia eikä vaatimuksia voi noudattaa takautuvasti päästöselvityksen laatimisessa. Arvio tehdään hiilidioksidiekvivalenttitonneina ja se on perusteltava.

55 a §

Muussa valtiossa hyväksytty todentaja

Päästökauppaviranomainen hyväksyy muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa päästökauppadirektiivin toimeenpanossa hyväksytyn todentajan, jos:

1) todentaja on muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa akkreditoitu suorittamaan päästökauppadirektiivin mukaista todentamista;

2) toimintaa harjoitetaan yhteisömuodossa. Hyväksymispäätöksessä määritellään todentajan pätevyysalue ja asetetaan tarvittaessa muita toimintaa koskevia syrjimättömiä ehtoja, joilla varmistetaan tehtävien asianmukainen hoitaminen.

57 §

Todentajan hyväksymisen peruuttaminen

Jos todentaja ei täytä 55 tai 55 a §:ssä

säädettyjä vaatimuksia taikka toimii olennaisesti tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai hyväksymispäätöksen ehtojen vastaisesti, päästökauppaviranomaisen on kehotettava todentajaa oikaisemaan toimintansa asetetussa määräajassa. Päästökauppaviranomainen voi peruuttaa hyväksymisen, jos todentaja ei ole saanut toimintaansa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten sekä lupaehtojen mukaiseksi asetetussa määräajassa.

61 §

Tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Päästökauppaviranomaisella on oikeus valvontaa ja tämän lain täytäntöönpanoa varten saada viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja ympäristönsuojelulain 27 §:ssä tarkoitettua ympäristönsuojelun tietojärjestelmästä, toiminnanharjoittajilta sekä todentajilta.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus saada viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä tämän lain täytäntöönpanoa ja seuranta varten välttämättömiä tietoja päästökauppaviranomaiselta, ympäristönsuojelulain 27 §:ssä tarkoitettua ympäristönsuojelulain tietojärjestelmästä sekä toiminnanharjoittajilta.

64 a §

Alkuperärajoitusten laiminlyöntiä koskeva seuraamus

Jos 51 e §:ssä tarkoitettua toiminnanharjoittajan selvityksestä tai muutoin ilmenee, että toiminnanharjoittajan hankeyksiköt ovat peräisin 51 c §:n 3 momentissa tarkoitetuista toiminnoista, päästökauppaviranomaisen on estettävä hankeyksiköiden käyttö ja veloitettava toiminnanharjoittaja palauttamaan vastaava määrä päästöoikeuksia tai siirtämään hyväksyttäviä hankeyksiköitä päästökauppaviranomaisen asettamassa määräajassa.

Päästökauppaviranomaisen on jätettävä päätös ylitysmaksun määräämisestä toistaiseksi tekemättä niitä hankeyksiköitä vastaavalta määrältä, joita 51 e §:ssä tarkoitettu selvityspyyntö tai 1 momentissa tarkoitettu päätös koskee. Ylitysmaksu on määrättävä, jos toiminnanharjoittaja ei palauta päästöoikeuksia tai siirrä hyväksyttäviä hankeyksiköitä päästökauppaviranomaisen asettamassa määräajassa.

67 §

Päästökaupparikkomus

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) laiminlyö hakea 7 §:ssä tarkoitettua kasvihuonekaasujen päästölupaa,

2) laiminlyö 11—13 §:n mukaisen ilmoituksen tekemisen tai ilmoittaa vääriä tietoja,

3) laiminlyö toimittaa 32 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tietoja taikka toimittaa kansallista jakosuunnitelmaesitystä tai päästöoikeuksien myöntämispäätöstä varten vääriä tietoja,

4) käyttää 51 c §:n vastaisesti päästövähennys- tai hankeysikköä taikka laiminlyö toimittaa 51 e §:n mukaisesti päästökauppaviranomaiselle selvityksen hankeysikköiden alkuperästä, taikka

5) laiminlyö esittää 61 §:n 3 momentissa tarkoitettut asiakirjat ja tallenteet,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *päästökaupparikkomuksesta* sakkoon.

Se, joka rikkoo tämän lain nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa tai määrystä, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

71 §

Muutoksenhaku valtioneuvoston ja kauppa- ja teollisuusministeriön päätökseen

Valtioneuvoston 37 §:n nojalla tekemään päästöoikeuksien myöntämispäätökseen ja 31 §:n nojalla tekemään lisäpäästöoikeuksia koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen si-

ten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Valtioneuvoston päätökseen ei saa hakea muutosta siltä osin kuin päätös koskee päästöoikeuksien kokonaismäärää, uusille osallistujille varattua osuutta tai hankeysikköiden käytölle asetettua 31 t §:ssä tarkoitettua prosenttiosuutta.

Kauppa- ja teollisuusministeriön 41 §:n nojalla tekemään uusille osallistujille myönnettävien päästöoikeuksien myöntämispäätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Ministeriön päätökseen ei saa hakea muutosta siltä osin kuin päätös koskee uusille osallistujille varattun osuuden riittävyttä tai hankeysikköiden käytölle asetettua 31 t §:ssä tarkoitettua prosenttiosuutta.

Korkeimman hallinto-oikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisenä.

Valtioneuvoston ja kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava. Päätöksen täytäntöönpanossa ei sovelleta hallintolainkäyttölain nojalla muutoksenhakutuomioistuimelle kuuluvia toimivaltuuksia keskeyttää tai kieltää täytäntöönpano tai muutoin määrätä täytäntöönpanosta.

Tämä laki tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 2007.

Tämän lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen toimintojen toiminnanharjoittajien on haettava 7 §:ssä tarkoitettua kasvihuonekaasujen päästölupaa kahden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Päästöoikeuksien kirjaamista, palauttamista, mitätöintiä, päästöjen tarkkailua, päästöselvitysten laatimista, ilmoittamista ja niiden todentamista koskevia säännöksiä sovelletaan mainitussa lainkohdassa tarkoitettuihin toimintoihin 1 päivästä tammikuuta 2008.

Tämän lain 41 §:n 3 momenttia sovelletaan hakemuksiin, jotka toimitetaan tämän lain voimaantulon jälkeen.

Tämän lain 53, 55 a ja 57 §:n säännöksiä sovelletaan todentajiin, jotka todentavat vuoden 2008 ja sen jälkeisten vuosien päästöselvityksiä.

Päästökauppakautta 2008—2012 koskevan kansallisen jakosuunnitelmaesityksen valmis-

teluun sovelletaan asian selvittämistä ja asianosaisen kuulemista koskevia hallintolain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 109

Laki

Kiotoon mekanismien käytöstä

Annettu Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2007

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on luoda hallinnolliset puitteet osallistumiselle ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen Kiotoon pöytäkirjan (SopS 12—13/2005), jäljempänä Kiotoon pöytäkirja, mukaisiin hanketoimintoihin ja pöytäkirjan mukaiseen päästökauppaan sekä säätää päästökauppalalla (683/2004) perustetun rekisterin toimimisesta Kiotoon pöytäkirjan toimeenpanon edellyttämänä kansallisena rekisterinä.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

- 1) sellaisiin Kiotoon pöytäkirjan 6 artiklassa tarkoitettuihin hankkeisiin (*yhteistoteutus-hankkeet*), joilla on tarkoitus tuottaa kansalliseen rekisteriin kirjattavia päästöyksiköitä ja jotka toteutetaan muualla kuin Suomessa;
- 2) sellaisiin yhteistoteutushankkeisiin, jotka toteutetaan Suomessa;
- 3) sellaisiin Kiotoon pöytäkirjan 12 artiklassa tarkoitettuihin hankkeisiin (*puhtaan kehityksen mekanismin hankkeet*), joilla on tarkoitus tuottaa kansalliseen rekisteriin kirjattavia päästöyksiköitä;
- 4) sellaiseen Kiotoon pöytäkirjan 17 artik-

HE 108/2006
TaVM 27/2006
EV 257/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi: 2004/01/EY; N:o L 338, 13.11.2004, s. 18

lassa tarkoitettuun toimintaan (*kansainvälinen päästökauppa*), jossa siirretään päästöyksiköitä kansallisessa rekisterissä olevan tilin ja muussa ilmastopimuksen tapahtumalokiin kytketyssä rekisterissä olevan tilin välillä; sekä

5) päästöyksiköiden säilyttämiseen kansallisessa rekisterissä olevilla tileillä samoin kuin tällaisten yksiköiden siirtoihin kansallisessa rekisterissä oleville tileille ja niiltä pois.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta 26 §:n 1 momentin 2 kohtaa ja 29 §:ää lukuun ottamatta päästökauppalaissa tarkoitettujen päästöoikeuksien säilyttämiseen kansallisessa rekisterissä olevilla tileillä, eikä päästöoikeuksien siirtämiseen kansallisessa rekisterissä olevalle tilille tai tililtä pois.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *ilmastopimuksella* ilmastomuutosta koskevaa Yhdistyneiden Kansakuntien puite-sopimusta (SopS 61/1994);

2) *Kioton pöytäkirjalla* 1 §:ssä mainittua pöytäkirjaa;

3) *liitteen I sopimuspuolella* Kioton pöytäkirjan 1 artiklan 7 kappaleessa määriteltyä ilmastopimuksen liitteessä I mainittua sopimuspuolta;

4) *osapuolikokouksen päätöksellä* Kioton pöytäkirjassa tarkoitettua pöytäkirjan sopimuspuolten kokouksessa tehtyä päätöstä;

5) *velvoitekaudella* toisiaan seuraavia kausia, joille on Kioton pöytäkirjassa tai pöytäkirjaan tehdystä muutoksessa määritelty valtiokohtaisia päästörajoituksia ja joista ensimmäinen alkaa 1 päivänä tammikuuta 2008 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2012;

6) *sallitulla päästömäärällä* sitä 3 kohdassa mainitussa liitteen I sopimuspuolvaltiossa tapahtuvasta toiminnasta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen suurinta sallittua määrää, joka Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 7 kappaleen, osapuolikokouksen päätösten ja, jos kyseessä on Euroopan unionin jäsenvaltio, Kioton pöytäkirjan 4 artiklan ja pöytäkirjan velvoitteiden täyttämiseksi annetun yhtei-

söläinsäädännön perusteella on laskettu ja Kioton pöytäkirjan 8 artiklan mukaisessa menettelyssä vahvistettu ensimmäiselle velvoitekaudelle; jos seuraavalle tai seuraaville velvoitekausille vahvistetaan vastaavaan tarkoitukseen vastaavanlainen suurin sallittu päästömäärä, tarkoitetaan sallitulla päästömäärällä tätä määrää;

7) *päästömääräyksiköllä* (AAU) sallitun päästömäärän määräosaa, jonka suuruus on yksi hiilidioksidiekvivalenttitonni;

8) *poistoyksiköllä* (RMU) yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 3 ja 4 kappaleen ja osapuolikokouksen päätösten mukaisesti liitteen I sopimuspuolen alueella tai talousvyöhykkeellä toteutettujen toimpiteiden vaikutuksesta tietynä ajanjaksona ilmacehstä poistuneiden kasvihuonekaasujen nettomäärässä tapahtuneesta lisäyksestä ja jonka suuruus on yksi hiilidioksidiekvivalenttitonni;

9) *isäntävaltiolla* valtiota, jonka alueella tai talousvyöhykkeellä toteutetaan yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hanke;

10) *osallistujavaltiolla* liitteen I sopimuspuolta, joka itse tai jonka valtuuttama osallistuu yhteistoteutushankkeeseen ja joka ei ole isäntävaltio;

11) *päästövähennysyksiköllä* (ERU) yksikköä, joka on peräisin liitteen I sopimuspuolen alueella tai talousvyöhykkeellä toteutetusta hankkeesta, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja osapuolikokouksen päätösten mukaisesti ja jonka suuruus on yksi hiilidioksidiekvivalenttitonni;

12) *sertifoidulla päästövähennyksellä* (CER) yksikköä, joka on peräisin muun valtion kuin liitteen I sopimuspuolen alueella tai talousvyöhykkeellä toteutetusta hankkeesta, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja osapuolikokouksen päätösten mukaisesti ja jonka suuruus on yksi hiilidioksidiekvivalenttitonni;

13) *päästöyksiköllä* sallittua päästömääräyksikköä (AAU), poistoyksikköä (RMU), päästövähennysyksikköä (ERU) tai sertifioitua päästövähennystä (CER);

14) *ilmastopimuksen tapahtumalokilla* päästöyksiköiden kansainvälisiä siirtoja ja sallittuja päästömääriä koskevien velvoitteiden ja rajoitusten noudattamisen valvontaa

varten osapuolikokouksen päätösten mukaisesti perustettua riippumatonta tapahtumalokia, jota pitää ilmastopimuksen sihteeristö;

15) *yhteisön päästökauppajärjestelmällä* kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, jäljempänä päästökauppadirektiivi, mukaisesti Euroopan unionin jäsenvaltiot kattavaa päästöoikeuksiksi muunnettujen päästömääräyksikköjen kaupan yhteisössä mahdollistavaa järjestelyä;

16) *komission rekisteriasetuksella* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 280/2004/EY mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä annettua komission asetusta (EY) N:o 2216/2004;

17) *kansallisella rekisterillä* päästökauppalain 42 §:n 1 momentissa tarkoitettua rekisteriä;

18) *rekisterinpitäjällä* päästökauppalaissa tarkoitettua päästökauppaviranomaista;

19) *päästöoikeustilillä* kansalliseen rekisteriin päästökauppalaissa tarkoitettujen päästöoikeuksien säilytykseen avattua tiliä lukuun ottamatta poisto- ja mitätöintitilejä;

20) *valtion tilillä* kansallisessa rekisterissä olevaa komission rekisteriasetuksessa tarkoitettua sopimuspuolen päästöoikeustiliä;

21) *tilinhaltijalla* sitä, jolle rekisterinpitäjä on avannut tilin kansalliseen rekisteriin;

22) *poistotilillä* rekisterinpitäjän kansalliseen rekisteriin komission rekisteriasetuksen mukaisesti perustamaa tiliä, jolla säilytetään niitä päästöyksiköitä, joilla on tarkoitus osoittaa Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kappaleen nojalla Suomelle asetetun päästörajoitusvelvoitteen täytyminen; sekä

23) *mitätöintitilillä* sellaista rekisterinpitäjän kansalliseen rekisteriin komission rekisteriasetuksen ja osapuolikokouksen päätösten mukaisesti perustamaa tiliä, jolle siirretään päästöyksiköitä, jotta niiden käyttö minkään valtion Kioton pöytäkirjan 3 artiklan 1 kappaleen nojalla asetetun päästörajoitusvelvoitteen täyttymisen osoittamiseen tulisi mahdolliseksi.

2 luku

Osallistuminen hankkeisiin ja kansainväliseen päästökauppaan

4 §

Kioton mekanismeihin osallistumisesta päättäminen

Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaisesta Suomen valtion nimissä annettavasta hankkeen hyväksynnästä yhteistoteutushankkeeksi päättää ympäristöministeriö. Ympäristöministeriö myös päättää Suomen valtion nimissä annettavasta Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 3 kappaleen mukaisesta valtuutuksesta osallistua tällaiseen hankkeeseen tai hankkeen valmisteluun.

Suomen valtion nimissä annettavasta hankkeen hyväksynnästä puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeksi päättää ulkoasiainministeriö. Ulkoasiainministeriö myös päättää Suomen valtion nimissä annettavasta valtuutuksesta osallistua tällaiseen hankkeeseen tai hankkeen valmisteluun.

Suomen valtion nimissä annettavista erillisvaltuutuksista säilyttää päästöyksiköitä kansallisessa rekisterissä olevalla päästöoikeustilillä ja suorittaa kansainväliseen päästökauppaan sisältyviä siirtoja tälle tilille ja sieltä pois päättää ympäristöministeriö. Ympäristöministeriö myös käy Suomen valtion nimissä kansainvälistä päästökauppaa.

5 §

Valtuutus yhteistoteutuksessa ja puhtaan kehityksen mekanismeissa, kun hanke toteutetaan muualla kuin Suomessa

Valtuutus osallistua muualla kuin Suomessa toteutettavaan yhteistoteutushankkeeseen tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeseen tai sellaisen valmisteluun annetaan hakemuksesta:

1) päästökauppalaissa tarkoitettulle toiminnanharjoittajalle, jolla on voimassa oleva päästölupa; tai

2) muulle oikeushenkilölle kuin 1 kohdassa tarkoitettulle toiminnanharjoittajalle, joka on vakavarainen, jolla on kotipaikka Suomessa ja jolla muutoinkin harkitaan ole-

van tosiasialliset mahdollisuudet osallistua hankkeeseen Suomen kansainvälisten sitoumusten mukaisesti.

Valtuutus ei voi koskea hanketta, jonka kohdalla on ilmeistä, että sitä ei voida 7 §:n nojalla hyväksyä yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeksi.

Valtuutusta ja 7 §:n mukaista hankkeen hyväksyntää voidaan hakea myös samanaikaisesti.

6 §

Muulla kuin Suomessa toteutettavaa hanketta koskevan valtuutuksen sisältö ja kesto

Edellä 5 §:ssä tarkoitettussa valtuutuksessa määritellään hanke tai hankkeet, joita se koskee, tai jos valtuutus koskee yhden tai useamman hankkeen valmistelua, valtuutetun toimivalta määritellään ainakin isäntävaltio- ja hanketyypikohtaisesti.

Valtuutus ei voi koskea toimivaltaa antaa 7 §:ssä tarkoitettua hyväksyntää.

Hankekohtainen valtuutus on voimassa sen ajan, jona valtuutetulla on mahdollisuus saada hankkeen tuottamia päästöyksiköitä hallintaansa.

Hankkeen valmistelua koskeva valtuutus annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään viideksi vuodeksi.

Jos valtuutus osallistua samaan hankkeeseen annetaan useammalle, on valtuutukset annettava niille erillisinä.

7 §

Suomen ulkopuolella toteutettavan hankkeen hyväksyminen yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeksi

Suomen valtion hyväksyntä yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeksi annetaan 5 §:n nojalla valtuutetun oikeushenkilön hakemuksesta hankkeelle, joka toteutetaan Suomen ulkopuolella, jos:

- 1) hakija on osallisena hankkeessa;
- 2) hankkeen tuottamia päästöyksiköitä on tarkoitus kirjata hakijan kansallisessa rekisterissä olevalle päästöoikeustilille;
- 3) hankkeen isäntävaltio on Kioton pöytä-

kirjan sopimuspuoli ja se on omasta puolestaan hyväksynyt hankkeen yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeksi; sekä

4) hanke tavoitteidensa ja suunnitellun toteutuksensa puolesta täyttää Kioton pöytäkirjassa, osapuolikokouksen päätöksissä ja päästökauppadirektiivin 11 b artiklan 6 kohdassa asetetut edellytykset ja sitä on muutoinkin pidettävä toteuttamiskelpoisena.

Hyväksyntää ei kuitenkaan anneta, jos hankkeen sisältö tai toteutustapa on Suomen hyväksymien kansainvälisen yhteistyön periaatteiden tai kansainvälisoikeudellisten velvoitteiden vastainen tai hyväksynnän antaminen olisi muutoin omiaan vahingoittamaan Suomen kansallista etua.

Ministeriön päätös hyväksynnän antamisesta hankkeelle, jossa osallistujana on Suomen valtio, voidaan tehdä hakemuksetta. Hyväksynnän antamisessa ei muilta osin voida poiketa 1 ja 2 momentissa säädetystä.

8 §

Valtuutuksen ja hyväksynnän antaminen rahastolle

Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentissa säädetään valtuutettavan kotipaikasta, 5 §:n mukainen valtuutus voidaan antaa myös ulkomaiselle oikeushenkilölle, joka hallinnoi sellaista rahastoa:

- 1) johon Suomen valtio on liittynyt; ja
- 2) jonka varat käytetään sellaisten yhteistoteutushankkeiden tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen, joista syntyvistä päästöyksiköistä rahastoon liittyneillä on oikeus saada määräosa.

Sen estämättä, mitä 7 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetään, 7 §:n mukainen hyväksyntä voidaan antaa myös hankkeelle, jota koskeva valtuutus on annettu 1 momentin nojalla.

Jos se rahaston toimintaperiaatteista ja hankkeiden luonteesta johtuen on tarpeen, 1 momentissa tarkoitettu valtuutus voi koskea sekä yhteistoteutushankkeita että puhtaan kehityksen mekanismin hankkeita, jolloin sen antaa se 4 §:ssä tarkoitettu ministeriö, jonka

antaman valtuutuksen piiriin suurempi osa rahaston toiminnasta kuuluu, toista ministeriötä kuultuaan.

9 §

Suomessa toteutettavan hankkeen hyväksymisen yhteistoteutushankkeeksi ja hyväksyntään sisältyvä valtuutus

Suomen valtion hyväksyntä yhteistoteutushankkeeksi voidaan hakemuksesta antaa Suomen alueella tai talousvyöhykkeellä toteutettavalle hankkeelle, jos:

1) hankkeen suunniteltu osallistujavaltio tai -valtiot ovat Kioton pöytäkirjan sopimuspuolia ja niille on pöytäkirjan B liitteessä asetettu päästövähennysvelvoite;

2) hakija on oikeushenkilö, jolla on kotipaikka Suomessa;

3) hakija on vakavarainen ja sillä muutoinkin on tosiasialliset mahdollisuudet hankkeeseen osallistumiseen;

4) hanke sisältönsä puolesta täyttää Kioton pöytäkirjassa, osapuolikokouksen päätöksissä ja päästökauppadiirektiivin 11 b artiklan 6 kohdassa asetetut edellytykset ja sitä on muutoinkin pidettävä toteuttamiskelpoisena;

5) hanke voidaan toteuttaa Suomessa noudatettavan lainsäädännön mukaisesti; ja

6) hankkeen piiriin kuuluvien päästöjen tarkkailusta ja hankkeen tuottamien päästövähennysten todentamisesta on hyväksyttävä suunnitelma.

Hyväksyntää ei anneta hankkeelle, joka vähentää yhteisön päästökauppajärjestelmään osallistuvan laitoksen kasvihuonekaasujen päästöjä.

Jollei hankkeelle ole jo saatu jonkun muun osallistujavaltion hyväksyntää yhteistoteutushankkeeksi, Suomen valtion nimissä annettun hyväksynnän voimaantulon ehdoksi on asetettava, että hankkeelle saadaan tällainen hyväksyntä.

Hankkeen hyväksyntä sisältää myös Suomen valtion nimissä annettun valtuutuksen tälle hakijalle osallistua hankkeeseen. Valtuutuksen sisältöön ja keston sovelletaan 6 §:n 3 ja 5 momentin säännöksiä.

Ministeriön päätös hyväksynnän antamisesta hankkeelle, jossa osallistujana on Suo-

men valtio, voidaan tehdä hakemuksetta. Hyväksynnän antamisessa ei muilta osin voida poiketa tässä pykälässä säädetystä.

10 §

Suomessa toteutettavan yhteistoteutushankkeen päästövähennysyksiköiden todentaminen ja todentajan hyväksyminen

Suomessa toteutettavan yhteistoteutushankkeen päästövähennysten todentamiseen on käytettävä ympäristöministeriön kulloisellekin hankkeelle hyväksymää todentajaa.

Todentajan hyväksymisen edellytyksenä on, että:

1) todentaja on Suomessa tai jossakin muussa Euroopan talousalueen jäsenmaassa rekisteröity oikeushenkilö tai osa tällaista oikeushenkilöä;

2) todentaja on toiminnallisesti ja taloudellisesti riippumaton todennettavasta hankkeesta;

3) todentajalla on käytössään toiminnan edellyttämät riittävät taloudelliset voimavarat toiminnan asianmukaiseksi järjestämiseksi sekä mahdollisen korvausvastuun kattamiseksi;

4) todentajalla on toiminnan edellyttämät laitteet, välineet sekä työskentely- ja tiedonhallintajärjestelmät;

5) todentajalla on käytössään riittävästi pätevyitynyttä henkilöstöä todennettavan hankkeen kasvihuonepäästöjen arviointiin, hankkeen ominaisuudet huomioon ottaen; sekä

6) todentajalla on riittävä ilmastositomuksen ja Kioton pöytäkirjan yhteistoteutushankkeita koskevien säännösten ja päätösten tuntemus.

Todentajan on laissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

Ympäristöministeriö voi todentajan hyväksyessään asettaa hyväksymispäätöksessä ehtoja, jotka ovat tarpeen todentamisen asianmukaiseksi suorittamiseksi. Ympäristöministeriö voi lisäksi antaa asetuksella tarkempia

säännöksiä päästöjen tarkkailusta, päästöistä laadittavasta selvityksestä, todentajan lausunosta, todentajan hyväksymismenettelystä, hyväksymisen edellytysten arvioinnista ja todentamistehtävän suorittamisesta.

11 §

Todentajan hyväksymisen peruuttaminen

Jos todentaja ei enää täytä 10 §:n mukaisia vaatimuksia taikka toimii olennaisesti säännösten ja hyväksymispäätöksen ehtojen vastaisesti, ympäristöministeriön on kehotettava todentajaa korjaamaan toimintansa asetettavan määräajan kuluessa. Jos todentaja ei ole saattanut toimintaansa säännösten ja lupaehtojen mukaiseksi asetetussa määräajassa, ympäristöministeriö voi peruuttaa kyseisen todentajan hyväksymisen.

12 §

Muutoksenhaku todentajan lausuntoon

Todentajan lausuntoon saa hakea oikaisua todentajalta 14 päivän kuluessa lausunnon tiedoksisaannista. Lausuntoon on liitettävä oikaisuvaatimusohjeet.

Todentajan oikaisumenettelyssä antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäytölaissa (586/1996) säädetään.

13 §

Päästövähennysyksiköiden vahvistaminen Suomessa toteutettavissa hankkeissa

Ympäristöministeriö päättää Suomessa toteutetussa yhteistoteutushankkeessa syntyneiden päästövähennysyksiköiden vahvistamisesta hankkeeseen valtuutetun pyynnöstä tai, jos osallistujana on Suomen valtio, omasta aloitteestaan sen jälkeen kun se on saanut hankkeen hyväksymisen yhteydessä esitetyn todentamissuunnitelman mukaisen selvityksen hankkeesta syntyneestä päästövähennyksestä. Vahvistamispäätös tehdään edellisen vahvistamispäätöksen jälkeen syntyneiden

päästövähennysyksiköiden määrästä. Samassa yhteydessä ministeriö myös päättää näiden päästövähennysyksiköiden kirjaamisesta kansalliseen rekisteriin valtion tilille muuntamalla vastaava määrä tilillä olevia päästömääräyksiköitä tai poistoyksiköitä päästövähennysyksiköiksi. Vastaavasti ympäristöministeriö päättää valtuutetun pyynnön tai tehdyn sopimuksen perusteella näiden päästövähennysyksiköiden siirroista osallistujavaltioiden ja näiden valtuuttamien tileille.

Edellä 1 momentin mukaisesti kirjattavien päästövähennysyksiköiden määrä ei voi ylittää määrää, joka vastaa syntynyttä päästövähennystä.

Jos Suomen valtio ei täytä osapuolikokouksen päätöksissä määriteltyjä yhteistoteutushankkeen isäntävaltion kelpoisuusehtoja, 1 momentissa tarkoitettua selvityksen on perustuttava todentamismenettelyyn, jota osapuolikokouksen päätökset edellyttävät käytettäväksi tällaisessa tilanteessa.

14 §

Selvitys hankkeen etenemisestä

Valtuuttava viranomainen voi määrätä yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeseen tai sellaisen hankkeen valmisteluun osallistuvan valtuutetun antamaan määräajoin selvityksen hankkeen tai valmistelun etenemisestä ja hankkeen osallistujavaltioista.

15 §

Valtuutus päästöyksiköiden säilyttämiseen tilillä ja siirtoihin kansainvälisessä päästökaupassa

Päästöyksiköiden säilyttämiseen muulla päästöoikeustilillä kuin valtion tilillä tarvitaan valtuutus.

Päästökauppalaisissa tarkoitettulla toiminnanharjoittajalla, jolla on voimassa oleva päästölupa, samoin kuin sillä, jolla on tässä laissa tarkoitettu valtuutus osallistua yhteistoteutushankkeeseen tai puhtaan kehityksen mekanismin hankkeeseen, on tämän momentin nojalla valtuutus säilyttää kansallisessa

rekisterissä olevalla päästöoikeustilillään kaikkia päästöyksiköitä.

Valtuutus säilyttää päästöoikeustilillään kaikkia päästöyksiköitä annetaan muulle kuin 2 momentissa tarkoitettulle oikeushenkilölle hakemuksesta, jos se on vakavarainen ja sillä muutoinkin on tosiasialliset mahdollisuudet käydä kansainvälistä päästökauppaa Kioton pöytäkirjan vaatimusten ja osapuolikokouksen päätösten mukaisesti. Valtuutuksen antamisesta päättää ympäristöministeriö.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu valtuutus annetaan määräajaksi, ei kuitenkaan pidemmäksi aikaa kuin yhdeksi velvoitekaudeksi ja sitä seuraavaksi neljän kuukauden ajaksi kerrallaan.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettu valtuutus sisältää myös sen saajalle valtuutuksen siirtää päästöyksiköitä kansainvälisen päästökaupan puitteissa kansallisessa rekisterissä olevan päästöoikeustilinsä ja toisessa yhteisön päästökauppajärjestelmään kuulumattomassa ilmastositomuksen tapahtumalokiin yhdistetyssä rekisterissä olevan tilin välillä.

16 §

Valtuutuksen peruuttaminen

Yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hanketta tai tällaisen hankkeen valmistelua koskeva valtuutus samoin kuin erilisvaltuutus säilyttää päästöyksiköitä päästöoikeustilillä voidaan osittain tai kokonaan peruuttaa, jos valtuutuksen antamisen edellytykset eivät enää täyty.

Valtuutus voidaan peruuttaa 14 §:ssä tarkoitettun selvitysvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta siihen saakka, kunnes valtuutettu antaa vaaditun selvityksen.

Valtuutus voidaan peruuttaa myös, jos valtuutettu tahallisesti tai tuottamuksella ylittää valtuutuksessa määritellyn toimivaltansa, tai laiminlyö tehtäviensä täyttämisen valtuutuksessa edellytetyllä tavalla.

Valtuutuksen peruuttaa sen antaja.

17 §

Toimenpiteet päästöyksiköiden säilytystä koskevan valtuutuksen lakkaamisen johdosta

Jos tilinhaltijalla ei enää ole voimassaole-

vaa 15 §:n mukaista valtuutusta ja tilinhaltijan päästöoikeustilillä on päästöyksiköitä, tilinhaltijan on kahden kuukauden kuluessa valtuutuksen lakkaamiseen johtavasta päätöksestä tiedon saatuaan tai kuukauden kuluessa lakkaamisen aiheuttavasta määräajan päättymisestä annettava rekisterinpitäjälle tarpeelliset toimeksiannot yksiköiden siirtämisestä pois tältä tililtään. Jos näin ei menetellä, tilille jääneet yksiköt huutokaupataan rekisterinpitäjän toimesta tilinhaltijan laskuun ja rekisterinpitäjä siirtää yksiköt uuden omistajan päästöoikeustilille.

Tämän pykälän 1 momentti ei koske päästöyksiköitä, joita säilytetään sellaisella päästöoikeustilillä, jonka sulkemisesta säädetään komission rekisteriasetuksen III luvun 4 jaksossa.

18 §

Hankkeen hyväksymisen peruuttaminen

Muulla kuin Suomessa toteutettavaa yhteistoteutus- tai puhtaan kehityksen mekanismin hanketta koskeva hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos hankkeen isäntävaltio lakkaa olemasta Kioton pöytäkirjan sopimuspuoli.

Suomessa toteutettavaa yhteistoteutushanketta koskeva hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos hankkeen osallistujavaltio lakkaa olemasta Kioton pöytäkirjan sopimuspuoli.

Hyväksynnän peruuttaa sen antaja.

19 §

Valtuutuksen ja hyväksynnän antaminen tiedoksi

Valtuutusta ja hankkeen hyväksyntää samoin kuin sellaisen peruutusta koskeva päätös on annettava tiedoksi rekisterinpitäjälle.

Rekisterinpitäjä pitää julkista luetteloa henkilöistä, joilla on Suomen viranomaisen antama valtuutus, ja hankkeista, joille on annettu Suomen hyväksyntä.

20 §

Valtuus antaa asetuksella säännöksiä hakemuksen ja selvityksen sisällöstä

Ministeriö, jonka tehtävänä on hankkeiden

hyväksynnän ja valtuutuksien antaminen, antaa asetuksella säännöksiä hyväksyntää ja valtuutusta koskevien hakemusten sisällöstä. Ministeriö voi myös asetuksella antaa säännöksiä hankkeen tai sen valmistelun etene- mistä koskevan selvityksen sisällöstä.

21 §

*Yhteistoteutushankkeita koskevat kansainvä-
lliset sopimukset*

Ympäristöministeriö voi tehdä Kioton pöytäkirjan sopimuspuolena olevan, pöytäkirjan B liitteessä mainitun valtion toimivaltaisen viranomaisen kanssa sopimuksia, joissa sovi- taan yksittäisten yhteistoteutushankkeiden to- teuttamisesta kyseisessä valtiossa. Sopimuk- set eivät kuitenkaan voi koskea asioita, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan tai muutoin vaativat eduskunnan hyväksymisen.

3 luku

Kansallisen rekisterin toiminta

22 §

*Kansallinen rekisteri ja rekisterinpitäjän teh-
tävät*

Kansallinen rekisteri toimii osapuolikoko- uksen päätösten ja komission rekisteriasetuk- sen edellyttämänä Suomen rekisterinä.

Rekisterinpitäjän tehtävänä on sen lisäksi, mitä muualla säädetään, kansallista rekisteriä käyttäen ja osapuolikokouksen päätösten, ko- mission rekisteriasetuksen ja tämän lain sään- nösten mukaisesti:

1) pitää kirjaa päästöyksiköiden myöntä- misestä, hallinnasta, siirtämisestä ja hankin- nasta samoin kuin päästöyksiköiden siirroista poisto- ja mitätöintitileille sekä seuraavalle velvoitekaudelle;

2) toteuttaa päästöyksiköiden siirrot kan- sallisen rekisterin tilien välillä ja kansalli- sessä rekisterissä olevan tilin ja toisessa yh- teisön päästökauppajärjestelmään kuulumat-

tomassa ilmastositomuksen tapahtumalokiin yhdistetyssä rekisterissä olevan tilin välillä; sekä

3) suorittaa päästömääräyksikköjen ja poistoyksikköjen muuntaminen päästövähennysyksiköiksi.

23 §

Valtion tilin haltija

Kansallisessa rekisterissä olevan valtion ti- lin haltijana toimii ympäristöministeriö.

Valtion tilin haltijana ympäristöministeriö vahvistaa:

1) kunkin velvoitekauden alussa Kioton pöytäkirjan 8 artiklassa tarkoitettun tarkaste- lumenettelyn päätyttyä kansalliseen rekiste- riin valtion tilille kirjattavan Suomen sallitun päästömäärän;

2) Tilastokeskuksen ilmoituksen perus- teella Kioton pöytäkirjan 8 artiklassa tarkoi- tetun tarkastelumenettelyn päätyttyä kansalli- seen rekisteriin valtion tilille kirjattavien, Suomessa velvoitekauden aikana eri tavoin syntyneiden, vielä kirjaamattomien poistoyk- siköiden määrän; sekä

3) kunkin velvoitekauden alussa maa- ja metsätalousministeriötä kuultuaan Suomessa velvoitekauden aikana eri tavoin syntyvien poistoyksiköiden kirjaamisajankohdan valin- nan.

Ympäristöministeriö myös päättää pääs- töyksiköiden siirtämisestä valtion tililtä poisto- tai mitätöintitilille, jollei siirtoa ko- mission rekisteriasetuksessa tai tässä laissa säädetä rekisterin- pitäjän tehtäväksi ilman nimenomaista toimeksiantoa.

24 §

*Päästömääräyksiköiden ja poistoyksiköiden
alkukirjaukset*

Rekisterinpitäjä kirjaa kunkin velvoitekau- den alussa päästömääräyksiköitä valtion ti- lille tilinhaltijan toimeksiannon mukaisesti. Samoin rekisterinpitäjä kirjaa kunkin velvoi- tekauden lopussa tai kunkin velvoitekauteen sisältyvän vuoden lopussa valtion tilille pois-

toyksiköitä tilinhaltijan toimeksiannon mukaisesti.

25 §

Päästöyksiköiden siirrot tilien välillä

Rekisterinpitäjä toteuttaa sellaiset tilinhaltijan toimeksiannon mukaiset päästöyksiköiden siirrot, joihin tilinhaltijalla on 15 §:ssä tarkoitettu valtuutus, tämän kansallisessa rekisterissä olevalta päästöoikeustililtä toisessa yhteisön päästökauppajärjestelmään kuulumattomassa ilmastopimuksen tapahtumalokiin yhdistetyssä rekisterissä olevalle tilille, jollei siirto ole Kioton pöytäkirjan, osapuolokokouksen päätösten tai yhteisölaissäädännön vastainen.

Samoin rekisterinpitäjän tulee kirjata päästöyksiköiden siirrot yhteisön päästökauppajärjestelmään kuulumattomassa ilmastopimuksen tapahtumalokiin yhdistetyssä rekisterissä olevalta tililtä sellaiselle kansallisessa rekisterissä olevalle päästöoikeustilille, jonka haltijalla on 15 §:ssä tarkoitettu valtuutus ja jolle tämän toisen rekisterin rekisterinpitäjä on ne osoittanut, jollei siirto ole Kioton pöytäkirjan, osapuolokokouksen päätösten tai yhteisölaissäädännön vastainen.

Rekisterinpitäjän velvollisuudesta suorittaa päästöyksiköiden siirtoja yhteisön päästökauppajärjestelmään kuuluvissa rekistereissä olevien tilien välillä säädetään komission rekisteriasetuksessa.

Jos rekisterinpitäjä toteaa, ettei se voi toteuttaa siirtoa tilinhaltijan pyynnön mukaisesti, sen on ilmoitettava siitä välittömästi tilinhaltijalle ja yksilöitävä syy, miksi siirtoa ei voida suorittaa.

26 §

Yleisrajoitus päästöyksiköiden siirroille

Tämän lain nojalla annettu hyväksyntä tai valtuutus ei anna oikeutta saada päästöyksiköitä siirretyksi kansallisessa rekisterissä olevalle tilille tai pois tililtä, jos:

1) itse siirto olisi Kioton pöytäkirjan, osapuolokokouksen päätösten tai yhteisölaissäädännön vastainen; taikka

2) siirto johtaisi tilanteeseen, jossa kansallisen rekisterin päästöoikeustileillä ja poistotilillä yhteensä olevien:

a) kaikkien päästöoikeuksien ja muiden päästöyksiköiden kokonaismäärä alittaa osapuolokokouksen päätöksissä määritellyn raja-arvon; tai

b) määrätynlaisista hankkeista peräisin olevien päästöyksiköiden kokonaismäärä ylittää osapuolokokouksen päätöksissä määritellyn raja-arvon.

Jos päästöyksiköiden siirtoja pois kansallisessa rekisterissä olevalta tililtä joudutaan rajoittamaan 1 momentin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua syystä, rekisterinpitäjä tallettaa saamansa siirtoja koskevat toimeksiannot ja toteuttaa ne rajoituksen syyn poistuttua toimeksiantojen saapumisjärjestyksessä.

27 §

Päästöyksiköiden siirtäminen poisto- ja mitätöintitileille

Rekisterinpitäjä suorittaa päästöyksiköiden siirrot kansallisen rekisterin eri tileiltä poistotilille tilinhaltijan toimeksiannosta ja mitätöintitileille joko komission rekisteriasetuksessa säädettyissä tapauksissa tai tilinhaltijan toimeksiannosta. Jos muusta syystä kuin toimeksiannosta tapahtuva siirto edellyttää valintaa eri päästöyksiköityyppien välillä, rekisterinpitäjän on annettava tilinhaltijalle mahdollisuus suorittaa tämä valinta.

28 §

Rajoitukset päästöyksiköiden siirtämisessä seuraavalle velvoitekaudelle

Rekisterinpitäjän on osapuolokokouksen päätöksillä määritellyn, velvoitekauden jälkeiseen aikaan sijoittuvan lisäkauden päätyttyä siirrettävä mitätöintitilille kunkin tilinhaltijan päästöoikeustilillä olevat sellaiset poistoyksiköt ja poistoyksiköistä muunnetut päästövähennysyksiköt, jotka ovat syntyneet edellisellä velvoitekaudella.

Jos päätyneen lisäkauden loputtua ja sen jälkeen kun 1 momentin mukainen toimenpide on tehty:

1) kansallisen rekisterin päästöoikeustileillä on edelleen sellaisia päästövähennyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä, jotka olivat syntyneet ennen päätyneen velvoitekauden loppua ja

2) tällaisten yksiköiden määrä kaikilla päästöoikeustileillä yhteensä on jommankumman tai molempien päästöyksikkötyyppien osalta suurempi kuin 2,5 prosenttia päätyneelle velvoitekaudelle määritellystä Suomen sallitusta päästömäärästä,

rekisterinpitäjän on siirrettävä 1 kohdassa tarkoitettuja yksiköitä päästöoikeustileiltä mitätöintitilille sellainen määrä, että 2 kohdassa tarkoitettu raja kyseisen päästöyksikkötyypin osalta saavutetaan. Kyseisenlaisia päästöyksiköitä on tällöin siirrettävä päästöoikeustileiltä samassa suhteessa kuin mitä kullakin tilillä olevat tällaiset yksiköt ovat kaikilla päästöoikeustileillä olevien tällaisten yksiköiden summasta.

Jos 2 momentin nojalla tulisi siirrettäväksi päästöyksikön osa, siirretään kokonainen yksikkö.

Rekisterinpitäjän on hyvissä ajoin ennen lisäkauden loppua muistutettava tilinhaltijoita rekisterinpitäjälle tässä pykälässä säädetystä velvoitteista.

29 §

Päästöyksikköjen kokonaisvarannon valvonta

Ympäristöministeriön tehtävänä on seurata kansallisessa rekisterissä olevien päästöyksikköjen kokonaisvarannon kehitystä. Tätä varten rekisterinpitäjän on säännöllisesti ilmoitettava ympäristöministeriölle kaikkien päästökauppalaissa tarkoitettujen toiminnanharjoittajien sekä kaikkien muiden tilinhaltijoiden tileillä yhteensä olevien päästöoikeuksien ja muiden päästöyksikkötyyppien kokonaisuudet sekä poistotilillä olevien päästöyksiköiden määrä.

30 §

Rekisterissä olevien tietojen julkisuus

Kansallisessa rekisterissä olevien tietojen julkisuudesta on voimassa, mitä komission rekisteriasetuksessa siitä säädetään.

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

31 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn ministeriön tai rekisterinpitäjän päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäytölaissa säädetään.

32 §

Maksut viranomaissuoritteista

Valtuutusta ja hyväksyntää koskevista ministeriön päätöksistä perittävien maksujen suuruudesta säädetään kyseisen ministeriön asetuksella noudattaen, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

Rekisterinpitäjän oikeudesta periä maksua tehtävistä, jotka koskevat kansallisen rekisterin tilien ylläpitoa, säädetään päästökauppalaissa.

5 luku

Voimaantulo

33 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 2007.

34 §

Ennen lain voimaantuloa annetut valtuutukset ja hyväksynnät

nen lain voimaantuloa annettujen yhteistoteutus- ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeita koskevien valtuutuksien ja hyväksyntöjen pätevyyteen.

Mitä tässä laissa säädetään, ei vaikuta en-

Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2007

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 108—109, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2007

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904